

Unpublished return to:
"GLASILLO K. S. K. J. JEDNOTE"
 1004 N. Chicago Street,
 JOLIET, ILL.
 Return Postage Guaranteed.
 The largest Slovenian
 Weekly in the United
 States of America.
 Issued every
 Wednesday
 Subscription rate:
 For members yearly.....\$1.20
 For non members.....\$2.00
 Foreign Countries.....\$3.00
 Telephone 1048

GLASILLO K. S. K. J. JEDNOTE

DELO OFFICIAL ORGAN IZOBRAZBA

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
 Entered as Second-Class Matter December 9, 1920, at the Post Office at Joliet, Illinois, Under the Act of August 24, 1912

Največji slovenski tednik
 v Zdrženih državah.
 Izhaja vsako sredo.
 Naročnina:
 Za član, na leto.....\$1.20
 Za nečlane.....\$2.00
 Za inozemstvo.....\$3.00
 NASLOV
 uređnik in upravnik: J. J.
 1004 N. Chicago Street,
 Joliet, Ill.
 Telefon: 1048

ACCEPTANCE FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917, AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Štev. 12.—No. 12.

JOLIET, ILL., 22. MARCA (MARCH), 1922.

Leto VIII.—Volume VIII.

PRED VELIKO STAVKO PREMOMARJEV.

New York, 17. marca. — Lastniki antracitnih premogovnikov so danes povabili zastopnike premogorjev na posvetovalno konferenco glede obnovitve plačilne lestvice, oziroma unijske pogodbe, ki poteeča ta mesec.

V tem svojem povabilu so premogorjem namignili, da bo na vsak način treba znižati stroške produkcije premoga, in vsled tega tudi preurediti plačilno lestvico. Operatorji zatrjujejo, da je to edini način, ali korak k povečanju premogovne industrije.

Na 19 stavljenih točk od strani premogorjev so operatorji odgovorili, da je treba na vsak način ceno trdega premoga primerno znižati, drugače bodo polagoma vsi premogovniki prenehali z obratovanjem.

Lastniki premogovnikov dalje izjavljajo, da so pri volji glede obnovitve pogodbe pogajati se s premogorji in upajo na uspešen rezultat — med obema strankama. Glede nadaljega pogajanja se je izmed zastopnikov premogorjev izbral odbor osmerih mož.

Washington, 17. marca. — Delavski tajnik Davis poroča, da lastniki premogovnikov mehkega premoga v centralnih državah odločno odklanjajo njegovo ponudbo glede nameravane konference med unijo premogorjev (U. M. W. of A.) za sestavo nove pogodbe. Sprva so operatorji iz države Indiana nasvet tajnika Davisa odobravlili, končno pa svoje mišljenje premenili.

Washington, D. C. 17. marca. — Ko se je John L. Lewis, tajnik premogske unije (U. M. W. of A.) te dni posvetoval z delavskim tajnikom Davison, sta se oba izjavila, da je stavka po okrajih mehkega premoga neizogibna. Mr. Lewis je pri tej priliki obljubil delavskemu tajniku ponovno stopiti z operatorji v dogovor glede obnovitve pogodbe. Ako se to do 1. aprila t. l. ne bo izvršilo, bodo z istim dnevom vsi unijski premogovniki ostavili obratovanje vsled trmoglavosti njih lastnikov. Glavno škodo bo pri tem trpela širša javnost, ali ameriško ljudstvo.

Mr. Lewis zatrjuje, da to priliko operatorji izrabljajo edine v svojo korist. Baš zdaj, pred splošno stavko so ceno premoga zvišali, ter spravili skoro vse nakopano blago v denar.

Od tukaj se je tajnik premogske unije podal v New York na konferenco operatorjev trdega premoga v zadevi sestave nove plačilne lestvice.

Ponosen oče.

Starr City, W. Va., 18. mar. — Danes je tu živeč 70 letni John Dysenberry obhajal rojstvo sedemnajstega otroka te družine; mati in novorojenček sta oba zdrava.

Ponosen oče, povsem trdnega zdravja se vedno dela; njegova, že druga žena je stara 50 let.

AMERISKO VOJASTVO OPKLICANO IZ NEMCIJE.

Washington, 20. marca. — Predsednik Harding je danes naročil, da se mora sleherni ameriški vojak z okupiranega porenškega ozemlja na Nemškem takoj domov vrniti. To se je določilo na zahtevo senata, češ da naše vojaštvo v onem kraju dela Nemcem preveč stroškov. Za vzdrževanje naše okupacijske armade je Nemčija dosedaj Ameriki dolžna že 241 milijonov dolarjev. Ko je naša vlada zaveznikom tozadovni račun predložila, zavezniki niso hoteli izplačati te svote odobriti; tako bodo morda Združene države izgubile vseh teh 241 milijonov!

Vojni tajnik zagotavlja, da bo vseh 4000 naših vojakov in častnikov iz Nemčije do 1. junija t. l. že doma.

Državni department je te dni poslal zaveznikom posebno noto, oziroma zahtevo izplačila vseh okupacijskih stroškov. Amerika ni poslala svojega vojaštva v Nemčijo iz lastne iniciative, ampak vsled želje in zahteva zaveznikov; radi tega so Združene države opravile do povrnitve tozadovnih stroškov.

Berlin, 20. marca. — Iz Koblenca ob Renu se semkaj poroča, da se od tamkaj pripravljajo ponovni transport, broječ 1020 ameriških vojakov na pot proti domu.

Pariz, 20. marca. — Vest o odpoklicu ameriškega vojaštva s porenškega ozemlja se je v uradnih francoskih krogih z obžalovanjem na znanje vzelo, kajti med Francozi in tem vojaštvom je vedno vladalo najljepše prijateljstvo ter sloga. Glede plačila okupacijske odškodnine Ameriki se bo zavzel sam francoski ministrski predsednik Poincare.

Leavenworth, Kans. — V tujkajšnjem vojaškem taborišču je zavlada nezadovoljnost vsled predsednikove določbe, da naj se ameriško vojaštvo iz Nemčije domov vrne. Naši vojaki so bili namreč jako radi v službi na Nemškem, ker so dobivali plačo v dolarjih. Vsled nizke valute nemške marke so lahko kot baroni živeli.

Milijonarjev sin v zaporu.

Detroit, Mich., 18. marca. — John D. Dodge, sin pok. večkratnega milijonarja Dodgeja, tvorničarja avtomobilov je bil te dni obsojen na 5 dni zapore vsled pijanosti in prehitre vožnje z avtom.

Dasiravno so njegovi odvetniki vložili njenost pritožbo na sodniji, je moral obsojenec vseeno v ječo. Danes, prvi dan je mladi Dodge na dvorišču jetnišnice premog razmetaval z drugimi kaznjenci vred.

Zrtev poklica.

Chattanooga, Tenn., 17. mar. — Ko je hotel večeraj okrajni šerif S. D. Smith izslediti ter aretirati družbo skrivnih zganjekubarjev, so ga le ti iz zasede napadli in ustrelili.

7. splošno glasovanje K. S. K. J.

INICIATIVNI PREDLOG ZA PREUREDITEV REPREZENTACIJE DELEGATOV IN ZNIZANJE KONVENČNEGA ASESMENTA.

Društvo sv. Jožefa šte. 53. K. S. K. J. v Waukegan, Ill., je po sobratu Matija Ivanetiču predložil iniciativni predlog sprejelo dne 13. nov. 1921, ter istega odobrilo ter podpisalo dne 11. dec. 1921, ki se glasi:

Člen IV. točka 14. stran 27. Jednotnih pravil naj se razveljavi ter naj se uvrsti nova točka (14), ki se glasi:

Točka 14. Vsako društvo, ki šteje od 50 do 100 članov ali članic sme poslati enega delegata (injo) in potem od 100 do 200 članov ali članic, dva delegata (inj) od 200 do 300 tri in enako dalje.

Glavni odbor K. S. K. J. je na svoji letni seji dne 28. jan. 1922 po daljšem razmotrivanju prišel do zaključka, da h gori označenemu iniciativnemu predlogu doda še, ali da se člen IV., točka 18 na strani 28 spremeni (modificira) ter naj se glasi točka 18 sledeče:

Vožne stroške delegatov (inj) in gl. uradnikov in dnevnice se plača iz Jednotne blagajne za kar se razpiše posebni asesment tekom leta 1922 in 1923 in sicer 5 c mesečno na vsakega člana in članice.

GLASOVNICA

posameznega člana (ice).

Naredite (X) križec!

ZA	PROTI
☐	☐

Ste li ZA TO, ali ste PROTI temu, da bi se točka 14, stran 27, in točka 18, stran 28, člena IV., sedaj veljavnih pravil K. S. K. J. Jednote razveljavilo in nadomestilo z novima točkoma, kakor zgoraj omenjeno?

Član(ica) dr. sv. št. K.S.K.J.
 v dne 1922

Dr. pečat podpis člana (ice).
OPOMBA: Splošno glasovanje je v veljavi 40. dni. **PRIGNE SE 25. MARCA IN SE KONČA 3. MAJA 1922.** Vsak član in članica je opravičen(a) do glasovanja in lahko glasuje na seji, ali pa doma. Valučaju, da bi kateri član(ica) ne prejel(a) glasovnice od društvenega tajnika (ice) naj isto izreže iz "Glasila" in glasuje, nakar naj jo pošlje društvenemu tajniku (ici).

II. RESOLUCIJA

ZA UVELJAVO TOČKE GLEDE ODPRAVNE NEZOZDRAVLJIVIH ČLANOV (IC).

Vsled prošelj več neozdravljivih članov (ic), da bi se z Jednoto pobotali, ali z odpravnino pogodili, smo prišli dne 28. jan. 1922 v Jolietu, Ill., na letnem zborovanju priučujoči gl. uradniki do zaključka, da se takim prosilcem na željo in v korist K. S. K. J. uveljavi sledečo novo točko v pravilih K. S. K. J.:

"Člen XXXV. točka 188 A. Neozdravljivi člani (ice) K. S. K. J. imajo pravico vložiti na gl. urad prošnjo glede odpravnine. Odpravnino se izplačuje iz poškodninskega sklada. Slučaje odpravnine naj rešuje gl. predsednik. Ko se član(ica) z Jednoto glede odpravnine pobota, mora Jednoti svoj certifikat izročiti, na kar prestane biti član(ica) K. S. K. J. Jednote."

OPOMBA! Vendar članstvo v občie nima direktne pravice zahtevati kako odpravnino. Iste se dovoljuje le v izjemnih slučajih, kakor pod gornjo točko označeno. — Gl. predsednik naj se ozira na slične prošnje le v takih slučajih ako razvidi, da se zamore odpravnino kriti iz zadostnega poškodninskega sklada, ne da bi se zato poškodninski asesment zvišalo.

Dano in potrjeno v glavnem uradu dne 14. marca 1922.
 Za glavni urad K. S. K. J. Jednote:
JOSIP ZALAR, glavni tajnik. **JOSIP SITAR**, glavni predsednik.

GLASOVNICA

posameznega člana (ice).

Naredite (X) križec.

ZA	PROTI
☐	☐

Ste li ZA, ali ste PROTI uveljavi zgoraj omenjene točke 188-A?

Član(ica) dr. sv. št. K.S.K.J.
 v dne 1922

Dr. pečat podpis člana (ice).
OPOMBA: Splošno glasovanje je v veljavi 40. dni. **PRIGNE SE 25. MARCA IN SE KONČA 3. MAJA 1922.** Vsak član in članica je opravičen(a) do glasovanja in lahko glasuje na seji, ali pa doma. Valučaju, da bi kateri član(ica) ne prejel(a) glasovnice od društvenega tajnika (ice) naj isto izreže iz "Glasila" in glasuje, nakar naj jo pošlje društvenemu tajniku (ici).

Prizadeti lekarnarji.

Chicago, Ill., 19. marca. — Vsled kršitve prohibicijskih predpisov so oblasti odvzele 150 lekarnarjem tukajšnjega mesta pravico prodaje likerjev in žganja. Vladni agentje so prišli namreč na sled velikim sleparijam pri nakaznicah v zvezi z raznimi zdravniki. Mnogo nakaznic izdanih po zdravnikih je bilo namreč ponarejenih.

POROKA JUGOSLOVANSKEGA KRALJA.

Belgrad, 20. marca. — (Poroka A. P.) Poroka jugoslovanskega kralja Aleksandra s rumunsko princezino Mariolo se bo vršila sredi meseca julija t. l. Sprva je bila ta poroka določena za mesec maj. Ker se pa ta mesec med srbskim ljudstvom smatra za nesrečnega, je moral Aleksander poroko preložiti na 4. dan. meseca junija; s tem pa pravoslavna cerkvena oblast ni bila zadovoljna, ker je po srbskem koledarju ta dan post.

Zatrjuje se, da so Jugoslovani zadovoljni z nameravano poroko, kajti s tem bo dobila Jugoslavija v Rumuniji svojo zaščitnico na Balkanu. V Belgradu se z veliko naglico vrši gradba nove palače za kraljevo dvojico in razne evropske vladarje, ki se bodo te poroke vdeležili.

Novoporočenca bosta prebivala prve tedne v Dalmaciji.

Zapustila \$16,000 za pse.

Chicago, Ill., 19. marca. — Te dni je v South Chicago umrla že priletna Sadie Howard, zapustivša \$16,000 za pse. Pokojnica ima na 3037 Cheltenham Pl. veliko \$16,000 vredno apartment hišo; z dohodki, ali najemninno se mora vsled njene želje redeti ter zdrževati njene tri pse. Svoji sestri, Mrs. Leighton je v oporoki volila pa samo \$500.

Zapuščinski oskrbnik M. Lyke bo te dni na sodišču vložil prošnjo, da naj oporoko pokojne prijateljice psov odobri.

Grožnja "črne roke" Ukrajincev.

Washington, D. C., 17. mar. — Senator Willis iz Ohio, je te dni prejel od neke tajne družbe grozilno pismo, da bodo v kratkem času vsa poslopja poljskih konzulatov v Zdrženih državah in Kanadi v zrak pognana. Pismo je podpisala "Ameriška ukrajinska "črna roka" in se glasi:

"Poljska vlada mori 500,000 ukrajinskega ljudstva, 250,000 jih pa drži v zaporih. Ameriški ukrajinski veterani svetovne vojne so se borili za svobodo vseh narodov Evrope; zdaj so vsi narodi osvobojeni izvzemši Ukrajincev. Iztočna Galicija na Poljskem bi morala spadati galiskim Ukrajincem. Podpis."

Za tem so bila označena imena raznih poljskih konzulatov; v New Yorku, Chicagu, Detroitu, Buffalu, Pittsburgu, Winnipegu in Montrealu. Med temi je označena tudi tukajšnja poljska legacija.

Prihod ruskega generalu v Zdr. države zadržan.

Washington, D. C. 17. mar. — Znani ruski general Gregorijev Semenov poglavar ruskih kozakov in vodja protibolševikov je na potu v Ameriko. Ze danes kroži v državnem departmentu vest, da mu naše oblasti ne bodo izkrcanja dovolile, ker ni v nobenem diplomatičnem stiku z našo državo.

HAYWOOD POSTAL SREČEN NA RUSKEM.

Moskva, 19. marca. — Ministrski predsednik Lenin je izdal Wm. D. Haywoodu, bivšemu voditelju ameriške delavske zveze I. W. W. oblastveno dovoljenje, da sme s svojimi pristavi obratovati velike nadejehinskijeve jeklarne v uralskem gorovju, nedaleč od kosniških premogovnikov.

Haywood je lansko leto iz Amerike pobegnil, ko je bil z 90 svojimi sodrugi vsled zarote proti državi na večletno ječo obsojen; pri tem je njegova varščina v znesku \$65,000 zapadla.

Haywood se je zadnji čas zelo prikupil sovjetski vladi, ker je uspešno nastopil na tretji internacionali v Moskvi. Zdaj namerava iz Amerike semkaj importirati o krog 5000 izurjenih delavcev jeklarske stroke, ki so člani I. W. W. organizacije. Sleherni izmed teh mora prinesiti s sabo za \$100.— vrednega orodja in podati izjavo, da se bo ravnal po predpisih sovjetske vlade.

Ruska vlada je temu podjetju določila \$300,000 podpore; vsa produkcija v teh jeklarnah bo pod vladnim nadzorstvom, vendar bodo imeli tudi delavci nekaj deleža od dobička. Haywood kot vrhovni ravnatelj teh jeklarn bo imel sijajno plačo. Koncesija je izdana za dobo dveh let.

Nezadovoljna Nemčija.

Berlin, 17. marca. — Nemško časopisje prinaša ostre članke v zadevi kolektivne entente note glede kontrole vojaške sile na Nemškem. Nemci niso zadovoljni, da so jim zavezniki določili samo 100,000 mož močno armado, med tem ko ima Francija lahko 600,000 belega in 250,000 zamorskega vojaštva.

V teh uvodnikih se priporoča nemškemu delegatom genovske konference, da naj odločno zahtevajo tudi razorožitev Francije, kajti v slučajih kakšne vojne se Nemčija s tako maloštevilno armado proti Franciji ne more braniti.

Nekateri listi dalje zahtevajo, da naj Nemčija zopet sebi priklopi vse levo obrežje reke Ren.

Obešen blizo državnega kapitola.

Washington, D. C., 17. mar. — V glavnem mestu Washingtonu že več let ni bil kak hudodelec obešen, kar se je zopet danes vršilo na dvorišču ječe, nedaleč od kapitola. Obešen je bil namreč 22 letni John McHenry vsled umora dveh oseb.

Da izposluje morebitno pomiloščenje, pri predsedniku, je prišla morilecova mati minuli teden semkaj v to mesto; toda predsednika ni bilo doma.

Vodja indijskih upornikov obsojen.

Ahmedabad, Indija, 18. mar. — Mohandas K. Gandhi, glavni vodja indijskih upornikov je bil vsled pritiska angleške vlade obsojen na šest let ječe vsled zarote in upora.

Društvena naznanila in dopisi

YABILO NA USTANOVNO SEJO.

Ker se je zadnji čas v Chicagu, Ill. sprožila misel za ustanovitev novega ženskega društva K. S. K. J. za ogrske ozir. prekmurske Slovenke, se bo prihodnjo soboto zvečer, dne 25. marca t. l. vršil tozadevni sestanek, ozir. ustanovna seja na domu našega sobrata Andreja Glavač, 1844 W. 22. Place v Chicagu. Te seje se bo udeležil vsled sklicateljeve prošnje gl. taj. K. S. K. J. br. Jos. Zalar. Pričetek ob pol 8. uri zvečer.

Ker je v Chicagu dosti družin ogrskih Slovencev, kojih gospodinj, ali žene (matere) še ne spadajo k nobenemu podpornemu društvu, imajo te rojakinje sedaj lepo priložnost za pristop. Vpisovala se bo tudi mladino, ali otroke teh družin v starosti od 1—16 let.

Ogrske rojakinje! Vdeležite se te seje v obilnem številu in pripeljite svoje otroke zraven! Več pojasnila o tem vam bo dal naš sobrat Andrej Glavač, ali pa njegova žena oba vrla ogrska Slovenca.

NAZGANILO.

Društvo Vitezov sv. Jurja št. 3, K.S.K. Jednote Joliet, Ill. bo imelo velikonočno spoved v soboto zvečer, dne 8. aprila in skupno sv. obhajilo pri osmi sv. maši v nedeljo, dne 9. aprila.

Vsi člani so naprošeni, da se zberejo ob pol osmi uri v stari šoli z regalijami in kolikor mogoče v velikem številu. Ravno v sedanjih časih mora brez majhnih izjem vsakdo to storiti, da zadosti verskim dolžnostim.

Sobratski pozdrav vsem članom in članicam:

Joseph Pačian, tajnik.

NAZGANILO.

Iz urada d. Sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

se naznanja, da se je sklenilo na zadnji seji 19. febr. t. l., da bodemo imeli skupno sv. obhajilo, 26. marca in sicer pri prvi sv. maši, to je ob 6. uri zjutraj. Zatorej opravite sv. spoved v soboto 25. marca, in pridite v nedeljo zjutraj v šolo, ob tri četrt na šest, da skupno odkorakamo k daritvi sv. maše, da se udeležimo skupno sv. obhajila. Ako pa ni kateremu mogoče omenjeni dan opraviti svojo versko dolžnost, naj jo pa opravi kadar ima priložnost. Če bi kateri to zanemaril, se bode z njim postopalo po društvenih, oziroma po Jednotnih pravilih.

Sobratski pozdrav vsem članom in članicam št. 8. kot i vsemu članstvu K.S.K. Jednote.

Math Bučar, tajnik.

Iz urada društva sv. Petra št. 30, v Calumet, Mich.

Članom goriomenjenega društva se naznanja, da bomo imeli skupno spoved v soboto popoldne, dne 25. marca in v nedeljo pri prvi sv. maši skupno sv. obhajilo.

Člani, kateri stanujejo v mestu in bližini Calumeta so vabljeni, da omenjeni dan opravijo svojo velikonočno dolžnost.

Opozarja se tudi one člane (ice), ki stanujejo izven društvenega sedeža, da opravijo velikonočno dolžnost in da tozadevni izkaz pošljejo društvenemu tajniku najpozneje do 15. maja t. l.

Članice tega društva nimajo skupne spovedi, ampak zahteva se, da tudi one opravijo velikonočno dolžnost ob določeni času.

S člani (icami), kateri ne bodo opravili svojih verskih dolžnosti, se bo strogo ravnalo po pravilih K.S.K.J.

Za društvo

Mihael Majerle, preds.

John R. Sterbenz, tajnik.

NAZGANILO.

Iz urada dr. sv. Petra in Pavla št. 38, Kansas City, Kansas.

Tem potom se naznanja vsem članom tega društva, da se je sklenilo pri zadnji mesečni seji, da bomo imeli skupno velikonočno spoved in obhajilo dne 26. marca ob osmi uri zjutraj.

Dolžnost veže vsakega člana, da se vdeležijo na gori navedeni dan.

Skupno se zberemo v cerkveni dvorani ob pol osmi uri zjutraj in potem korporativno odkorakamo z zastavo vred k službi božji; sleherni član naj prinese s seboj društveno regalijo.

Upam, da se bo vpoštevalo to moje naznanilo in pričakujem, da se v polnem številu vdeležite.

S sobratskim pozdravom:

Peter Majerle Jr., tajnik.

Društvo sv. Alojzija št. 47, Chicago, Ill.

Uradno naznanjam članom našega društva, da bomo imeli skupno velikonočno spoved v soboto zvečer, dne 25. marca in skupno sv. obhajilo v nedeljo zjutraj (26. t. m.) pri pol osmi sv. maši.

Prosim vas, da se vdeležite v obilnem številu na omenjeni dan in da vsak opravi svojo versko dolžnost o pravem času, da ne bo imel potem nobenih situacij.

S pozdravom:

Peter Kure, tajnik.

Društvo Vit. sv. Mihaela št. 61, Youngstown, Ohio.

naznanja svim članom i članicam, osobito onim, koji su izvan grada, pak naznađu, da smo izgubili iz naše sredine vrijednu, poštnu i mladu članicu, sestru **Barbaro Benko**, u dobi svojih 30 godin, supruga člana Ivana Benko; zapušta tuđi jednog 10 god. sina, Ivana.

Umrla je dne 4. marca 1922 tako naglo, da niti jedne minute bolesna ni je bila.

Bila je članica više društvih; pak joj je članstvo, kao i rodbinstvo priredilo ljepi srovd.

Ovo neka bude zapomenito onim, koji još nisu kod kakove dobre organizacije, da pristupe; a osobito u našu, koja se zove K. S. K. J. — Znajte, da smrt ne piti; bio ti star, ali mlad; ona uvijek kosi.

Molim sve članstvo ovog društva, da neka ne bude ni jednog, koji ne bi izbavio sv. iskrsne ispovjedi i pricesti za 1922.

John Bajs, predsed.

Društvo Mar. Čist. Spočetja, št. 80, South Chicago, Ill.

Iz urada tajnice, zgoraj omenjenega društva se s tem naznanja in opominja članice našega društva, da bo skupna velikonočna spoved za članice v soboto zvečer, dne 25. marca in skupno sv. obhajilo pa v nedeljo, dne 26. marca pri osmi sv. maši.

Članice ste prošene, da prinese vsaka društv. regalijo s sabo in da se vdeležite v obilnem številu.

Sosestrski pozdrav:

Louise Likovich, tajn.

NAZGANILO.

Iz urada dr. sv. Srca Mar. št. 111, Barborton, Ohio.

Na zadnji seji našega društva je bilo sklenjeno, da se naše društvo udeležijo skupnega

sv. obhajila dne 26. marca. Članice lahko opravijo spoved, že v soboto zvečer 25. marca. Spovedovalo se bode ob štirih popoldne in ob pol osmih zvečer. Maša za članice našega društva bo dne 26. marca ob osmi uri zjutraj. Članice se opozarja, da se za gotovo vse udeležijo skupnega sv. obhajila. Maša in skupno sv. obhajilo bo v poljski cerkvi na Betz St., to je v cerkvi, katero ima v našem sedaj naša slovenska fara Sv. Srca.

S sosestrskim pozdravom:

Ana Sigmund, tajnica.

Iz urada tajnice dr. sv. Ane št. 127, Wankegan, Ill.

Cenjene sosestre!

Kakor vam je že znano, se je na zadnji mesečni seji sklenilo, da bomo imele velikonočno spoved dne 25. marca in pa skupno sv. obhajilo dne 26. marca pri prvi sv. maši. Zatorej se bomo vse skupaj zbrale 15 minut do 8. ure v šolski dvorani, odkoder korporativno odkorakamo v cerkev.

Zatorej cenj. sosestre, jaz upam, da ne bo nobene izmed nas, ki bi se ne spomnila svoje verske dolžnosti v tem lepem velikonočnem času in pa do naše patrone sv. Ane, ki nam zamore pomagati v silah in težavah, zato smo si jo zbrale za svojo društveno patrono; radi tega se je moramo spominjati tudi, ko smo še krepke in zdrave, ker se le tedaj zamoremo pričakovati milosti ter pomoči od naše društvene zaščitnice sv. Ane.

Prosim Vas torej še enkrat vse skupaj, da se udeležite skupno te lepe priliko, vse, brez izjeme; posebno pa ve dekleta, ko vas je tako lepo število pri našem društvu. Upam in pričakujem, da se bo sleherni izmed deklet dne 26. marca z nami vred korporativno vdeležila sv. maše in sv. obhajila v cerkvi Matere Božje. Pokažite javnosti, da ste vnete in verne ameriške slovenske mladenke!

Tudi še omenjam glede prihodnje naše društvene seje dne 26. marca, da se iste vse članice vdeležite, ker imamo več važnih točk na dnevnem redu; posebno bo potrebno, da se pogovorimo radi igre vršče se v mesecu aprilu. Pridite na sejo vse skupaj in ravnajte se po tem naznanilu, ker to gre za našo lastno korist; saj menda znate, da kjer je sloga, tam je tudi moč.

S sosestrskim pozdravom

Katarina Mauser, tajnica.

NAZGANILO.

Iz urada d. sv. Cirila in Metoda št. 144, Sheboygan, Wis.

Naznanja se vsem članom našega društva, da je bilo sklenjeno na letni glavni seji dne 4. dec. 1921., da bo imelo društvo sv. Cirila in Metoda svojo spoved in skupno sv. obhajilo na tih nedeljo, to je dne drugega aprila; zatorej naj se vsak član drži sklepa glavne seje in Jednotnih kakor tudi društvenih pravil, vsi člani naj opravijo svojo spoved v soboto zvečer to je 1. aprila, v nedeljo v aprilu ob 7. uri 45 minut naj se pa vsi člani zbero skupaj v cerkveni dvorani in vsak naj prinese s seboj društveno regalijo, da tako skupno odkorakamo v cerkev in se vdeležimo korporativno sv. obhajila. Vsak član naj ne pozabi omeniti spovednika za listek; jaz se bom držal strogo pravil in od vsakega bom zahteval spovedni listek; vsi člani kateri ta dan opravijo svojo velikonočno dolžnost naj mi pred sv. mašo, ali popoldne pri seji izročijo listek; pazite da ga kateri ne zgubi, da ne bo potem nepotrebnega izgovora.

Velikonočni čas traja do prve nedelje po sv. Trojici to je 18. junija. Ako kateri član

do tega časa ne bo opravil svoje verske dolžnosti, in se ne bo izkazal z listkom, se bo sam za radi tega suspendal. Naj vsak član prečita Jednotna pravila stran 57. točka 121. in društvena pravila stran 12. člen XI. točka 3.

Upajoč, da boste vsi te moje vrstice upoštevali, ostajam

S sobratskim pozdravom:

John Udovich, tajnik.

Društvo sv. Ane, št. 156, Chisholm, Minn.

S tem se naznanjam, da je bilo soglasno sklenjeno, da bo imelo naše društvo skupno sv. obhajilo dne 26. marca, to je zadnjo nedeljo v tem mesecu, pri poldeveti sv. maši, katera se bo brala za vse žive in mrtve članice našega društva.

S tem se vas pozivlja, da se kolikor mogoče v velikem številu vdeležite.

Za društvo Sv. Ane:

Mary Champa, tajnica.

Iz urada d. Marije Magdalene št. 162, Cleveland, Ohio.

Vsem članicam našega društva se naznanja sklep zadnje redne mesečne seje 6. marca t. l., da bo društvo sv. Marije Magdal. imelo skupno spoved dne 25. marca in skupno sv. obhajilo dne 26. marca pri 8. sv. maši.

Zbiramo se ob pol. 8. uri v novi šoli Sv. Vida, da potem odkorakamo v cerkev. Vsaka članica je prošena, da prinese s sabo društveno regalijo, ali znak; če pa tega znaka katera sestra še nima, ga lahko dobi pri tajnici; spovedni listki se dobijo pri predsednici, ali tajnici; to velja za one, ktere jih še niso dobile pri seji.

Vsaka članica je prošena, da na listku označi stev. društva 162 in svoje ime; potem naj listek odda pri obhajilni mizi. Katera izmed članic ne bo opravila velikonočne dolžnosti, bo vsaka sama odgovorna pravilam K.S.K.J.

Vse članice ste še enkrat prošene, da bi se vse vdeležile skupnega sv. obhajila, ker bomo ta dan obhajale 5 letnico ustanovitve našega društva. Dne 5. marca je namreč poteklo že 5 let, odkar je bilo naše dr. sv. Mar. Magdal. ustanovljeno z 60 članicami. Danes, ob petletnici pa šteje to društvo 330 (tristo trideset) članice odraslega oddelka in 104 člane Mladinskega oddelka; torej vseh skupaj 434! Ali ni to lepo število za ta leta? S tako vrlim napredkom v tem času se ne more nobeno drugo društvo K.S.K. Jednote ponašati. Dal Bog, da bi društvo sv. Ane tudi prihodnjih 5 let ravno tako uspevalo!

Sosestrski pozdrav

Josephine Menart, tajnica.

Op. uredništva: Poleg čestitke k petletnici, se Vaši želji pridružuje tudi uredništvo "Glasila".

NAZGANILO.

Tem potom se naznanja svim članom i članicam dr. sv. Mihaelje br. 163 K.S.K.J., Pbg., Pa., osobito onima, koji nisu bili prisutni na sjednici 12 o.m. da je naše članstvo zaključilo prirediti skupno velikonočno spoved dne 1. aprila 1922, na koju mora, da je svaki član prisutan, jer nas vežu ne samo naša pravila K.S.K.J. ampak naša katolička vijera. Početak spovedi bu od 3. sati pop. do 6. na večer; onda isto od 6. sata na večer biti će prisutan još 1 stranjski svećenik.

Na nedelju u jutru 2. apr. ne zaboravite donesti svaki svoju regaliju, pa čemo poiti iz škole u crkvu, kao što smu i prošnje godine; i to, da ste prisutni u školi u pol 8. uri u jutro v nedeljo. Pri prvi sv. misi u 8. čemo imati sv. obhajilo ili Pričest. — Draga braća i sestre! Pro-

sim, da se držite reda i pravil naše organizacije K.S.K.J., pošto nas i naša vera veže. Opomba: Koji član (ica) nije dobio cedulju od mene nek mi se javi prije spovedi, da mu ju predam.

Sobratski pozehaw

Matt Brosenich, tajnik.

Eveleth, Minn.

Pazno sem opazoval, da se bode kdo oglašil in poročal o praznovanju dvajsetletnice društva sv. Cirila in Metoda, št. 59 K. S. K. J. in sem izprevidel, da se nihče ne oglašil. Čudno je res, ali ne zna več nihče pisati ali kaj? No, bom pa jaz. Najprvo naj omenim, da je bilo društvo sv. Cirila in Metoda ustanovljeno dne 2. marca 1902 in da se je dvajsetletnica praznovala dne 25. februarja t. l. je vzrok, ker je mesec marec v postnem času in ker smo Slovenci večina veseljaki, zato je bilo to primerno za prepustno nedeljo. Torej k stvari: Pričetek je bil ob 10:30 dop. ko se je služila sv. maša za žive in mrtve člane(ice) omenjenega društva, ktere so se člani udeležili. In zvečer v Eveleth Auditorim dvorani je bilo na programu: Pozdravi po sobratu predsedniku društva na navzoče občinstvo, potem je mladi Jos. Peterlin, član Mladinske oddelka pozdravil in pozival vse naše očete in matere v mestu Eveleth-u in okolici, da vpišejo svoje otroke v Mladinski oddelk društva in K. S. K. J. ravno isto je ponovila njegova sestra Agnes Peterlin v imenu ženskega spola; naj omenim, da sta Agnes in Josip Peterlin, hčerka in sinko dr. tajnika Mr. F. Peterlina. Potem je nastopil gl. nadzornik K. S. K. J., Mr. M. Shukle, kateri nam je nakratko orisal potrebo društva in Jednote. Povedal je kako se je K. S. K. Jednota ustanovila z malim članstvom in kako je delovala in, da je danes ena največja, najboljša in najbogatejša slovenska katoliška Jednota v Ameriki. Potem je nastopil sobrat John Movern, bivši večletni dr. tajnik in sedaj vposlen pri County Auditorju v Duluth, Minn. On kot soustanovitelj društva sv. Cirila in Metoda nam je v jedrnatih besedah poročal, kako se je to društvo ustanovilo in kako se je borilo za svoj obstanek in da je danes eno najmočnejših društev v mestu Eveleth.

Da nima društvo takega števila članstva sedaj kot je imelo pred 12 leti je vzrok, da se je ustanovilo dr. istega imena pod šte. 135 v bližnjem mestu Gilbert in članstvo živeče v Gilbert-u je prestopilo k bližnjem društvu. Omenjeni govornik nam je tudi dal podatke o vrednosti sloj. podpornih društev namreč društvo sv. Cirila in Metoda šte. 59 K. S. K. J. je izplačalo v teku obstanke dvajsetih let \$15,050.50c bolniške podpore (in ima sedaj \$850.00 v svoji blagajni opom-

ba pisca.) Govornik nam je tudi naznal, da je še 6 soustanoviteljev med živimi in 8 jih je umrlo. Ko so govorniki zaključili svoje govore, se je pričela gledališka igra "Marjeta in njeni snubci", ker ne znam vseh imen igralcev, zatorej bom imena izpustil; rečem le, da so jo dobro igrali. Pridite še večkrat na oder. Po igri je bil pa ples, to kar največ mladina ljubi; za nas "ta stare pa prigrizek, pa malo tistega, ki po grlu lepo teče, saj znate g. urednik. Svirala je Idle wild orkester godba. Ob polnoči smo se pa vsi zadovolj razšli na dom vsaj upam tako. Tako smo praznovali prvo društveno dvajsetletnico v našem mestu upam, da bodemo še boljše praznovali 25 letnico. Cenjenemu občinstvu se v imenu društva zahvaljujemo za poset in ob priliki vam to naklonjenost povrnemo; torej hvala vam lepa. S pozdravom:

Član dr. sv. Cirila in Metoda P. S. Žalostno novico vam imam poročati, da je bil Math Primozich ml., sinček Mr. in Mrs. M. Primozich tukajšnjega trgovca in rojaka dne 14. t. m. z avtom povožen in je čez par ur v Moore bolnišnici umrl. Fant je bil 9 let star in se je igral na cesti ter nesrečno prišel pod avto. Voznik in lastnik je bil neki McBride iz Virginia, Minn. Starišem naše sozljaje.

Rock Springs, Wyo.

Ker je veselica, katero je priredilo Oltarno društvo sv. Ane dne 18. februarja v prid tukajšnje slovenske cerkve sv. Cirila in Metoda nepričakovano dobro uspeła, si štejem v svojo dolžnost, da se tem potom v imenu društva javno zahvalim vsem onim, ki so pripomogli do tako sijajnega uspeha. V prvi vrsti najlepša hvala igralcem, pevcem in pevkam za njih trud in sodelovanje; nadalje vsem onim, ki so se trudili z nabiranjem raznih dobittkov in prodajanjem srečk na veselilni večer in seveda tudi vsem, ki so tako poštvalno darovali naj si bo že v raznih dobittkih ali v denarju. Lepa hvala naj bo izrečena tudi Rev. A. Schifferju za njegov lepi govor ob tej priliki, in končno vsem onim ki so pritem sodelovali že na eden ali drug način.

Cenjenemu slovenskemu občinstvu se pa tem potom toplo priporočamo za njih sodelovanje in podporo tudi v bodoče. Čeravno je delo težavno in naporno, je vseeno poplačano o bilno ako le ni zaman. Se ne koliko dobre volje in poštvalnosti od strani faranov, in med nami bo stala cerkev, ki bo nam v ponos; za bodoče čase bo pa pričala o naši agilnosti in ustrajnosti.

Za oltarno društvo sv. Ane:

Louise Leskovec, tajnica.

Pozor članice) Zveze slov. amer. volilcev za okraj Will, v Jolietu!

Prihodnjo nedeljo, dne 26. t. m. popoldne ob 3. uri se vrši v 'Slovenija' dvorani redna mesečna seja. Vdeležite se iste polnoštevilo, ker volitve so pred durmi! Tudi članice dobrodošle!

ODBOR.

Brez vere.

Devet govorov o neveri.

V stolni cerkvi v Ljubljani govori

Dr. Mihale Opeka

Stolni kanonik in učitelj homiletike na vseučilišču v Ljubljani.

PRVI DEL.**III.**

Če bi nevera, ki je nespamet in greh nad Bogom, nad človeško družbo in nad posameznim človekom samim — če bi ta nevera dala človeku vsaj časne sreče, o kateri sanja, po kateri vsako srečo neodoljivo hrepeni: bi mi ljudi brez vere, če že ne opravičevali, vsaj manj pomilovali. Glej, bi dejali, brezverni človek zatajuje sicer svojo pamet in svojo vest, toda zato je zadovoljen in srečen; odpušča se sicer s svojo nevero večnemu zveličanju, a uživa zato vsaj blaženstvo tukaj na zemlji. O, če, bi že to res bilo! Pa ni! Marveč res je čisto nekaj drugega. Res je ravno nasprotno. Nevera, ki je velika nespamet in pregreha, je tudi velika revščina in nesreča — in človek, ki zameta vero, ni samo izdajalec svojega razuma in svoje vesti, marveč tudi izdajalec svoje lastne sreče. Se to pomislimo, da bomo videli, da svet, kakor ne more biti po neveri pametnejši in boljši, tako tudi ne more biti srečnejši!

Velika siromasčina nevernega človeka je tista neizrečena praznina srca, ki nastane in mora nastati v njem takoj, ko je človek z vero vrgel iz njega Boga. Le priznajmo, predragi: naše srce je brez Boga resnično prazno, tako prazno... Vse minljive dobrine, vse veselje sveta ga ne more napolniti. Zakaj na svetu ni nič bolj neizmernega, nego je srce človekovo. To je eden izmed pečatov bogopodobnosti, ki ga je vtisnil Bog človeku, ko ga je ustvaril: dal mu je neizmerno srce — nenasiljive želje, brezdanje hrepenenje, neumrljivo upanje, ljubezen do tega, kar je najpopolnejše, najvišje. Rekel je človeku: Vse, kar je okrog tebe, je zate; ti pa si samo zame; zato mora biti nedogledno brezdan tvoje srce... Kakor sem poglobil globino oceana, da zbira v sebi vse vode vesolja; kakor sem raztegnil na brezkonec daljavnoba, da obsežejo vse svetove, ki se vrte nad tvojo glavo: tako sem naredil tvoje srce globlje in večje nego vse drugo — zato da moreš nekoč obseči in v srečni posesti obdržati svojega Boga. Zato bo tvoje srce zmerom prazno, dokler ga jaz ne napolnim; zmerom lačno, dokler ga jaz ne nazivim in ne nasitim; zmerom trpinčeno od neutolažljive žeje, dokler se jaz ne razlijem vanje kakor sladki in neizmerni veletok... Da, predragi, to je visoki cilj naše duše — Bog sam. A tu na zemlji ga pač še ne moremo objeti drugače nego po veri, po upanju, po ljubezni. Ni popolno to objetje, a k popolnemu vodi. Zato je z vero ter iz nje izvirajočim upanjem in ljubeznijo — čeprav ne dočela — a vendarle kolikorotiko že tu na zemlji v svoji globini izpolnjeno, v svoji lakoti in žeji v svoji globini izpolnjeno, v svoji lakoti in žeji utolaženo, srečno naše srce. Če pa vere ni — v neveri — mora zazijati prazen in brezmejen srea prepada... Zaman prigovarja brezverec duši: Bodi, srečna! Kaj pa ji bo dal namesto tega, kar ji je vzel, da bo mogla biti srečna? Ali naj bo srečna v poželenju mesa? Ah, priza deva si duša, da bi se nasitila v njem, pogreza se v zlo in uživanje. Toda kmalu mora klicati: To je blato! To je smrad in sramota! Tega ne morem trajno prenašati! Čim

bolj hlepim, da se nasitim, tem bolj me trapi lakota in gnus življenja se me polasča... Ali naj bo duša srečna v poželenju oči? Ah, zbira si bogastva — kupe tope kovine in nič vrednega papirja, pridobiva si posesti, palače si gradi. Toda o j prevara! Kakšen je dobiček? Bolj nego premožen je si je povečala duša svoje skrbi; napolnila je zaboje, a sama je ostala prazna; zatopljena je v obilnost, ki je revež nima, a tolažbe ne pozna, ki jo uživa siromak v svoji bedi... Ali naj bo duša srečna v oddikah in častnih naslovih? Ah, to so otročarije igrače! Dokler po njih hrepeni, se ji zde nekaj velikega in hrepenenja vrednega; ko jih ima, vidi, kako velik je njihov — nič... Ljudski sloves? Sloveče ime? — Glej, napihne dušo, a napolni je ne!... Vojni labor? Želja? kro-ne? — Pustošiti zemljo z ognjem in mečem in ubijati srečo stotisočeri — o j, to bi bilo žalostno sredstvo, pridobivati srečo sebi! A niti sredstvo ni! Če bi si osvojil človek tisoč kraljestev, še bi jih želel osvojiti več, in z vsemi ne bi izpolnil praznote svoje duše — le še bolj bi izprevidel, da je brez dna, brez dna... Kaj niso slavni možje — vojskovodje in kralji — drčili od zmage do zmage, od pridobitve do pridobitve, brez nehanja... vsedanje... do kam? — Ah, da prepadev, ki so se naenkrat pred njimi odprli in jih požrli z vsemi njihovimi nadaljnimi upi in načrti — z njihovimi sreči... Nel! Človeška srca ni mogoče napolniti z minljivosti te zemlje! Njegove želje so kriki po neskončnem, večnem. In če si vzel sren vero v neskončno, v večno — v Boga in nje-resnico: srce bo v svoji praznoti obupavalo, nesrečno bo gladalo in razjedalo samo sebe — kakor smrtnolačen človek grize in mesari svoje lastne ude.

Toda čujte! Nemara, da ne rabim pravega izraza, ko govorim o praznoti brezvernega srca. Saj v resnici brezverno srce ni prazno, marveč je napolnjeno — toda s čim? Z nemiro in strahom! In to je tem večja njegova revščina. Da, z nemiro in strahom, moji častiti poslušalci! In tu ne pomaga nič, če brezverci ta svoj nemir in strah taje; če ga pred svetom skrivajo; če se delajo pri svoji neveri vedno vesele, pogumne, sreče; če se skušajo sami sebe prepričati, da je vsak nemir in strah prazen, da so vse le predsodki, ki se jih je treba znebiti... Kaj je pomagalo starim Stoikom trditi, da bolečina ne boli — če je pa v resnici bolela! Kaj hasne govoriti drugim in sebi, da plahosti in bojzani v sren ni — če pa je! Kaj pomaga imenovati svojo bojazen predsodek — če pa tega predsodka nobena filozofija sveta spraviti ne more; če pa ta predsodek nje-ga, ki je zavrgel vero, neprestano trpinči; če pa ta predsodek zastruplja vse njegove veselje ure; če ga tišči k tlom; če ga tira v grozo obupa, tako da neredkokrat dvigne v sren glavo izkušnja, narediti konec, konec... vsemu konec... Ah, zastonj je, moj brezverni prijatelj! Nemir in strah sta tvoja neprestana tovariša, tvoja neločljiva spremljevalca — dva masčevalca božja za nespamet in za greh nevere... Le izogiblji se, kakor hočeš, vsega, kar spominja vere; izogiblji se božjih hramov in oltarjev; izogiblji se vsakega križa in svete podobe, vsake besede in knjige o veri — izogiblji se služabnikov Cerkev in Bogu posvečenih oseb... Zastonj je! Zastonj je! Bogu se ne izognes — a Bog je tisti, ki te tepe z nemiro in strahom kakor z dvema strašnim koro-

bačema, da se zvija tvoja duša pod udarci, da boga iz kraja v kraj kakor izgubljena in prokleta in nikjer ne najde mesta, da bi si odpočila... Ti kolneš nemara tega Boga in misliš, da boš tako svoj strah izgubil, svoj nemir zadušil... Ne moči se! Tudi zavrnjeni v peklju kolnejo — toda njih ogenj gori, gori naprej... Ti hočeš umiriti nesrečo svojega srca s tem, da pridobivaš tovarišev, zaveznikov, s tem, da širiš svoje nevero med druge z besedo, s pris-mom, s pohujšanjem vsake vrste... O, tudi to delajo zavrnjeni dušovi v peklju — toda njih ogenj gori, gori in božja jeza podžiga njihov pekel le še bolj in bolj...

Toda; Molčite mi o peklju! kličite brezverce; ali ne slišite, da ne verujem vanj! da me pekla ni skrbi!... Laž, o nesrečnik! To je laž tvojega napuha! Saj ravno pekla se bojiš, ravno maščevanja božjega te je strah, pred njim trepetiš! Kako bi ne? Kdo pa ti je zares dokazal, da ni Boga? Ali da je Bogu čednost in greh vseeno? Ali da Bog nima moči, da bi promagal tistega, ki se ž njim vojskuje? Ali da ne bo kaznoval v večnosti, če tu na zemlji hudobiji še priznaša? Kdo ti je vse to kdaj dokazal, te prepričal, te preveril tako trdno, da te pekla ni skrbi, da si miren in se nič ne bojiš? Ali niso največji brezverci — tvoji oboževani mojstri — v gotovih trenutkih dvomili svojo nevero? Kaj pa, če ni tako, kakor mi pravimo? — Če dvomiš, ali je Bog in posmrtno življenje, je dejal Diderot, potem živi tako, kakor bi posmrtno življenje bilo! — Toda, če pa zagotovo vem, da ga ni? — Zelo dvomim, da bi to zagotovo vedel! Ali ste čuli brezvernega mojstra? — Zelo dvomim, da bi zagotovo vedel, da ni Boga in življenja po smrti! O da, tista misel, tista misel: če pa vendarle jel če pa vendarle je! Ta misel je tvoj strah in trepet, ta misel ti kliče v spomin pravico božjo, o nevernik, pekel, katerega, praviš — da te ni skrbi...

Prenesepametno je, predragi, to govorjenje nevernih ljudi: Mi smo mirni, mi se ne bojimo nič! Če jih vera nič ne vznemirja, če se ničesar ne boje — zakaj pa potem vere ne puste pri miru? Zakaj pa potem toliko tajejnja verskih resnic, zlasti tistih, ki obhajajo hudobijo in groze s kaznimi? Zakaj toliko zabavljanja in klevetanja? Zakaj vedno in povsod tisti bogokletni stavki, da ni ne Boga ne hudiča ne pekla? Zakaj tiste sramote in neinteligentne besede, da duhovni pač morajo tako govoriti? Zakaj ta odpor proti veri, to prizadevanje, spraviti vero bo kredit, ruvati jo iz sre, potrebiti jo z zemlje, zatrebiti jo, umičiti jo? Kaj vam je storila žalega, o nesrečni brezverci, ta vera vaše domovine, vaših očetov in delov, ta vera, v kateri ste bili vi rojeni in vzgojeni, ki ste jo nekoč ljubili in negovali v svojih srečnih otroških srehi?...

Malo predolgo sem se zagovarjal, ker sem hotel do dobrega postaviti na laž ljudi brez vere, katerim krinko na svojih obrazih hlinijo, da so mirni zaradi svoje nevere, ko v resnici niso in nikoli ne bodo. In tako se mi je dogodilo, da nisem opisal v tem današnjem govoru še vse nesreče nevere. Govoriti moram tedaj še prihodnjic o tem žalostem poglavarju. A tudi že to, kar sem danes povedal, je vredno premisleka. Non est pax impiis: ti, ki so brez Boga, so brez miru (Iz. 48, 22) in brezdanja praznina srca je njihov zemeljski delež. Huda je že ta nesreča! Amen.

IZ ŽIVLJENJA SV. OČETA PIJA XI.

Demokratski ustroj katoliške cerkve je znova dovedel na najvišje mesto cerkvene oblasti moža delavnih ljudskih slojev: Ahila Ratti. Oče Pija XI., Francisek Ratti, je bil voj-dja v predilnici grofoy di Puziano v Desiju. V hiši ni bilo obilja, vendar spričo očetove pridnosti in materine skrbnosti tudi ne pomanjkanja. Otrok je bilo 5: štiri sinovi in ena sestra. Od teh živita poleg Ahila še brat Fermo in sestra Kamila. Bila je to vzorna krščanska družina ter je Ahil prejel prve nagibe do pobožnosti v domači hiši. Kasneje se je družina preselila iz Deisa v Milan in Pertusello, kjer je oče umrl. Mati Terezija, ki jo je Ahil prisrčno ljubil, je umrla pred dvema letoma, ko se je njen sin kot papeški muncij mudil na Poljskem. To je bila ena izmed velikih britkosti papeževnega življenja, da ni mogel ljubljene materi v zadnjih urah biti ob strani in ji zatisniti oči.

Prvi pouk je užival Ahil Ratti pri domačem duhovniku don Jos. Volonteriju, ki je zbiral okoli sebe nadarjene dečke in jih pripravljaj za gimnazijo. Bil je to idealen duhovnik stare šole, ki je znal v otrocih vzbuditi ljubezen do znanja in poštenega življenja. Ahil Ratti mu je ohranil vse življenje najhvaležnejši spomin; govoril mu je ob grobu in na njegov grob je poromal vselej, kadar ga je pot dovedla v Desilo. Poleg Rattija živi še več drugih Volonterijevih učencev, ki se vsi z veseljem spominjajo živahnega, vselega sošolca Rattija, ki je bil vedno razpoložen za igre in drzna otroška podjetja, dasi je že zgoraj kazal poklje za vzvišeno duhovniško zvanje.

Komaj desetleten je bil Ahil

Ratti sprejet v gimnazijsko semenišče v S. Pietro Martire, kjer se je takoj odlikoval po svojem velikem nagnenju do učenja in po svojem bistrem umu. Dva višja gimnazijska razreda je dovršil v semenišču v Milanu.

Kot dijak je hodil na počitnice k svojem stricu don Damijanu Rattiju, proštu v Assu. Ta je bil velik ljubitelj mladine in v njegovi gostoljubni hiši je imelo dijaštvo svoje zatočišče. Prošt je imel poseben dar, da je v mladih fantih že znekdaj spoznal pravi poklic za duhovnika; "prave" je potem bodril in vspehujeval, nepravim pa odkrito povedal, da niso za duhovski poklic in najsi izmerejo kaj drugega. V svoji sodbi se je le redko zmotil. Tako se je imel Ahil Ratti pri izbiri stanu mnogo zahvaliti svojem stricu proštu. V stričevi hiši je spoznal Ahila Rattija tudi tedanji nadškof Alojzij Mazari grof Calabiana, ki je mladega moža vsled njegove vneme za znanost, njegovega dobrega srca in pobožnosti ter njegove resnosti v besedi in obnašanju visoko cenil. Ko je Ahil Ratti po dovršeni srednji šoli stopil v semenišče, ga je nadškof po tretjem tečaju poslal v lombarski kolegij v Rimu in mu tako odprl pot nazgor.

Eno strast — smemo tako reči — je poznal sedanji papež Pij XI., mož drugače skrajno umirjen in vajej trde samozataje, kar se izraža tudi v gestu, ki si ga je izbral kot papež: Raptim transit — hitro mine... Ahil Ratti je iz vse duše ljubil planine. Ze zgodaj se je vipsal v Italijansko, planinsko društvo in bil eden najizkušenejših, najvstrajnejših in najdrznejših italijanskih planincev. Za vsako turo se je vestno in temeljito pripravil: študiral je geologijo in zem-

ljevide ter se opremil z vsem, karkoli potrebnje pravi planinec. Po naravi je bil obdarovan z lastnostmi, ki so potrebne planincev: vneto, pogumom in hladnokrvnostjo. Na gore ga je običajno spremljal mstr. Graselli, rektor kolegija sv. Karla v Milanu. Prebila sta mnogo smrtnih nevarnosti, a se vselej srečno rešila. Tako je Rattiju na ledeniku della Tribolazione zdrknila iz rok vrvi, da je takorekoč za las obvisel na robu strašnega prepada: Vendar je imel dovolj predrčnosti, da je v naslednjem trenutku vrvi zopet ujel. Znamenita je bila Rattijeva tura preko Monte Rose l. 1889. Preočiti so morali dve strašni noči na ledeniku, 4600 m. visoko, na robu stene. Kljub temu je Ratti dva dni po tej turi sam šel na Matterhorn, kjer ga je zopet prehitela noč in je moral zopet prenočiti na prostem. Prihodnje leto je šel Ratti na Mont Blanc in se vrnil čez ledenik Dome, kar do takrat pred njim še ni nihče poskušal.

Svoje planinske poti in doživljaje je Ratti redno opisal v buletinu italijanskega planinskega kluba. Iz teh opisov seva globoko čustvo za veličastne lepote visokogorske prirode. Tudi tu Ratti ni iskal malenkostnega športnega zadovoljenja, ampak božje bližine... Nikdar tudi na teh potih ni pozabil svojega duhovskega poklica in ni noben dan opustil premišljevanja.

S svojim 63. letom se je Ratti po volji božji vzel na najvišjo stopinjo, ki jo more doseči človek: na papeški prestol. Misli si moremo, kako resnost, kako globoka zavest o prevzei nalogi ga preveva, njega, ki se je v samoti ledenikov učil spoznavati veličastvo božje in minljivost vsega zemškega.

Priporočilo

SLOVENSKIM VOLILCEM IN VOLILKAM XI. KONGRESNEGA DISTRIKTA OKRAJEV WILL, DU PAGE IN McHENRY V DRŽAVI, ILLINOIS.

Kakor znano, je naš kongresnik za državno zbornico v Washingtonu, Hon. I. C. Copley zopetni kandidat republikanske stranke pri primarnih volitvah dne 11. aprila 1922.

Kot državljani volilec in stanovnik v tem okraju se moram o delovanju Hon. I. C. Copley-a, kot našega kongresnika pohvalno izreči, ker je šel tudi nam Slovincem rad in večkrat na roke.

Na razpologo so slučajni dokazi ko je Hon. Copley za časa minule svetovne vojne izposloval več našim slovenskim mladeničem, da so bili oproščeni vojaške službe vsled

želje in prošnje njih staršev, da so jih potem doma podpirali ter njih družino.

Dne 20. junija 1919 je bil vsled priporočila našega kongresnika Hon. Copley-a celo s Francoske fronte domov poslan nek slovenski vojak, edini sin neke slovenske družine v Jolietu, vsled odredbe samega generala Pershinga; tozadevno pismo imam jaz na rokah.

Dne 22. sept. 1920 je Hon. Copley izposloval pri državnem tajniku dovoljenje za potovanje nekega potnika iz Jugoslavije semkaj v Joliet, dasiravno je bilo isti čas potovanje v Ameriko prepovedano.

Baš zadnje dni sem se obrnil na Hon. I. C. Copley-a, da naj na pristojnem mestu v Washingtonu izposluje izplačilo neizplačanih posmrtnih članov K. S. K. J. koje posmrtnine ima v rokah Alien Property Custodian. Dobil sem že ugoden odgovor, da bo vlada ves ta denar K. S. K. J. v najkrajšem času vrnila. Vse to so zasluge našega kongresnika Hon. I. C. Copley-a.

Jaz vsled tega Hon. I. C. Copley-a vsem našim slovenskim volilecem in volilkam za zopetno nominacijo oziroma izvolitve toplo priporočam.

JOSIP ZALAR,

Joliet, Ill.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izbaja vsako sredo.

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravnništvo:

1004 N. Chicago St.

Telefon 1048.

JOLIET, ILL.

Naročnina:

En član, na leto \$1.20
En mesečnik, imena teh ne bomo navajali, ker so itak vsem znana \$2.00
En inozemstvo \$3.00

OFFICIAL ORGAN

of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

of the
UNITED STATES OF AMERICA

Maintained by and in the interest of the order.

Issued every Wednesday.

OFFICE:

1004 N. Chicago St.

Phone: 1048.

JOLIET, ILL.

Subscription price:

For Members, per year \$1.20
For Nonmembers \$2.00
For Foreign Countries \$3.00

Nekaj o našem časnikarstvu.

Ameriški Slovenci imamo ravno 14 raznih svojih listov: tri dnevne, tri tritedne, en poltednik, tri tednike in štiri mesečnike; imena teh ne bomo navajali, ker so itak vsem znana.

Lepo število listov za peščico naših rojakov v Ameriki, kaj ne? Po načelu, mišljenju, ali tendenci bi te liste lahko v sledečo skupino razdelili: 6 katoliških, 1 neodvisen, 1 bizniški, 1 leposloven, trije socialistični, 1 svobodomiseln (ateističen) in 1 kumunističen; slednji si je še le pred nedavnim časom to barvo nadal.

Ako odračunamo neodvisnega, bizniškega in leposlovenega od skupnega števila, nam preostane 6 katoliških listov in 5 protikatoliških, tako, da ostane večina še na naši strani.

V Združenih državah je na podlagi 2. amendmenta ustave čl. I. svoboda verskega prepričanja zakonito pripoznana in dovoljena; tako je tudi svoboda govora in tiska dovoljena. Vsled tega imamo v Ameriki številno verskih sekt, pa tudi časnikov raznih barv v 30 različnih jezikih. Amendment glede svobodnega izvrševanja verskega prepričanja se glasi v angleščini: "Congress shall make no law respecting an establishment of religion, or prohibiting the free exercise thereof."

Kar se tiče angleških ali ameriških listov jim moramo dati priznanje, da se po večini držijo principov pravega ameriškega časnikarstva s tem, da se ne pečajo s točkami, ki ne spadajo v list. Tem listom je namreč dobro znano, da živimo v svobodni deželi, kjer je vsakemu posamezniku na prosto voljo dano biti že tega, ali onega verskega prepričanja, kar nam je zajamčeno na podlagi državne ustave. Gentelmski Američan ne bo preziral svojega soseda, če je morda pripadnik rimo-katoliške Cerkve; če je luteran, jud, mohamedanec, ali celo budhist.

Vse drugače pa delajo v tem oziru uredniki naših takozvanih "prosvetnih" in "naprednih" listov, ki pri vsaki priliki tendenco lista ali svoje stranke z vero vmešavajo in sicer samo z našo rimo-katoliško. Vedno napadajo naše cerkvene institucije, duhovščino, vernike, šole, katol. društva itd.

Tako je nek naš socialistični list letos za novo leto svojim čitateljem obljubil, da bo še za naprej deloval za doseg duševne svobode, ozir. za odpravo duševne sužnosti. Tega urednika javno vprašamo: Ali je kratenje ustavno zajamčene verske svobode v Združenih državah glavno načelo socialistične stranke? Čemu se pehate za to svobodo, saj je vendar že v veljavi od početka naše mogoče republike? Ni čuda, da štejete komaj 700 pristašev! In teh 700 reformatorjev krati verske pravice ostalim 200,000 Slovencev?! List, ki neprestano napada bodisi že to, ali ono vero, krši ustavo Združenih držav, ker v Ameriki ima že itak vsakdo pravico in svobodo, da se poslužuje tega, ali onega verskega prepričanja? Kaj potem še več hočete?

Med vsemi našimi listi, ki krše tozadevno točko ustave Združenih držav, zavzema ateistični list "G. S." prvo mesto.

Ko ga je zdaj že pokojni njegov ustanovnik in lastnik pričel pred 20 leti izdajati, je napovedal neizprosno boj Bogu, naši sv. katol. Cerkvi, veri, našim šolam in vsem onim ameriškim Slovencev, ki so ostali zvesti svojim yerskim načelom. Norčeval se je iz svetnikov, papežev, škofov, duhovnikov, usmiljenk itd. Čudno, da je navzlic vsemu temu ohranil od rojstva pa do smrti lepo ime krščanskega svetnika Martina? Ta boj bo zanaprej nadaljevala njegova soproga, krščena na najlepše ime Marija!

Med vsemi drugimi izdajatelji ameriških slovenskih listov ni imel še noben drugi navzkrižja z zvezno postavo, kot bivši izdajatelj brezbožnega lista "G. S." Prestati je moral 4 mesece ječe, ker je v svojem listu kršil zvezno postavu.

Nekaj let nazaj smo v "G. S." čitali oster protest za odpravo prisege na sodnih in odpravo molitve v kongresu ter senatu. Na sodnih je pa še dandanes stara prisega in veljavi v kongresu ter senatu se pa pred vsakim zasedanjem še vedno molijo.

Čudno, da je lastnik označenega lista tolikrat prosjačil naše lepe ameriške dolarje za svoj stroj? Ali ni na vsem kovancem denarju Združenih držav vtisnjeno prelepó geslo: "In God We Trust!" (V Boga zaupamo!) Ali se mu niso ti lepi dolarji vsled tega pristudili?

Navzlic vsemu blatenju sv. vere katoliška in v obče verska misel v Ameriki še vedno napreduje in to tudi med našim ljudstvom. Malo število odpadnikov nadomešča veliko število našega naraščaja. Ustanavljajo se nove farne občine, gradijo se nove cerkve in šole, naše naselbine in društva naraščajo.

Kaj ste pravzaprav s svojimi verskimi napadi dosegli? Tukaj imate jasen odgovor:

Med svojimi maloštevilnimi pristaši ste pomnožili število somomorov, razporok, ločitev zakonov in raznih drugih postavnih pregreškov, ker pridigate, da je vera nepotrebna stvar in da tu v Ameriki ni Boga! Ali so vam znane sledeče krasne besede očeta naše nove domovine, pok. prvega predsednika Združ. držav, George Washingtona, katere je polagal na srca vsemu amerškemu ljudstvu:

"Vera in morala sta neobhodno potrebni opori na katerih mora sloneti vsako navrstveno delo in vsak duševni razvoj, ako

hoče pospeševati politično blagostanje dežele. Kdor skuša podreti ta dva stebra človeške blaginje, na katerih slonijo vsa dolžnosti človeka in državljana, nima pričakovati nobenega dokaza ljubezni in priznanja od svoje domovine. Ne samo pobožen vernik, ampak tudi zvit in prekanjen politik mora spoštovati in ceniti ti dve voditeljici človeštva. Cele zvezke knjig bi moral napisati, aki bi hotel navesti vse mnogovrstne vplive, s katerim sta veda in morala blagodajno vplivali na posameznika in na cele narode. Stavim samo eno vprašanje: Kje naj iščemo potem varnosti za posameznikovo premoženje, čast in življenje, ako nam zamre čut verske obveznosti, ki smo jo obljubili pod prisego, ki je pri sodiščih še edino sredstvo, da se pride resnici na sled? Domnevanje, da morala lahko obstoji brez vere, naj bi prej pošteno preizkusili, predno bi isto pustili do veljave. Naj se med gotovimi ljudmi še toliko govori o dobrem vplivu čisto moralne vzgoje, vendar nas uči pamet in izkušnja, da se med narodom ne da ohraniti morale brez vere."

Kakor že označeni svobodomiseln list, tako trobijo v brezverski rog tudi ostali slovenski socialistični listi. Ali obstoja glavno načelo socializma v pobijanju vere, blatenje in zasmejanje Boga, sv. Cerkve, in duhovnikov? Na eni strani trdijo, da se bojujete za izboljšanje razrednega delavstva; med tem pa neprestano udrihate po veri, osebito po katoliški. Ali je vera delavstvu že kaj hudega povzročila? Ali ga ne napolnjuje vedno k lepem moralnem življenju. Ali daje Cerkev delavcem zaslužek in plačo? Kolika je razlika med krepostnim delavcem ki ne taji Boga in med kakim svobodomiselnim (brezverskim) delavcem? Le stopite v dome takih družin, pa se boste prepričali!

Vedno nam prebacivate da smo "nazadnjaki" ali reakcionarci, ker svojih verskih načel nočemo ovreči, ali zatajiti. Naštevate vedno razne evolucije in preobrate; zadnji zgled: ponosrečni sovjetizem na Ruskem, ki je vero in človekoljubje zavrgel.

O malenkostni reformatorji! Prešibki ste; zaman se trudite, da bi vero iztrgali iz src milijonov in milijonov vernih Američanov, h katerim se prištevata tudi še vedno lepo število ameriških Slovencev. Cerkvene institucije so bile v Ameriki že predno ste se vi v domovini znali prekrižati, pa bodo še ostale tudi potem, ko vas bodo enkrat "elementom" izročili.

Izjalovljen načrt.

Za nameravano konferenco v Genovi delajo evropski diplomati velike predpriprave in načrte; na isto so povabili dosti držav iz vseh delov sveta, tako tudi vlado naših Združenih držav. Pri tem so pa delali račun brez kremlarja, kajti Združene države se te konference vsled važnih vzrokov ne bodo vdeležile. V Washingtonu so naši previdni kongresniki to povabilo na vse načine pretresovali in prestudirali, dokler niso prišli do spoznanja da nameravana genovska konferenca ne bo v resnici ekonomska, ampak politična in strankarska. Naši vladi je prišlo namreč na ušesa, da hočejo gotove evropske države na tej konferenci vprašanje Rusije v svojo lastno korist izrabiti. Sedanjí diktator sovjetske Rusije, zloglasni Nikolaj Lenin je baje pri volji žrtvovati celo Rusijo evropskim izkoriščevalcem, sa-

KOLENDAR ZA RUDARJE.

New York. — Rudarski urad (U. S. Bureau of Mines) skupaj z uradom za javno zdravje (U. S. Public Health Service) je nedavno izdal koledar za rudarje pod naslovom "The Miner's Safety and Health Almanac for 1922." Koledar je sestavljen bivši pomočnik vrhovnega zdravnika federalnega zdravstvenega urada, in vsebuje — razum običajnih koledarskih informacij — jako koristne poučne članke o zdravju in njegovi ohrani s posebnim poudarkom za rudarje. Jezik je jed nastaven in lahko razumljiv tudi za tujerodce. Koledar je ilustrovan krasno. Zlasti zanimivi so članki o sigurnosti v rudokopih, o prvi pomoči v slučaju nezgod, o sanitaciji itd. Knjižica je namenjena izključno za rudarje v premogovnikih in kovinskih rudnikih, kakor tudi v karniolomih. Kdorkoli želi dobiti primerek tega koledarja, naj se obrne na Bureau of Mines, Washington, D. C. ali na Jugoslav Bureau F. L. I. S., 119 West 41 Street, New York City.

Mali rudarski katekizem.

Da je nosil očala v obrambo svojih oči, ne bi bil oslepil.

Ta je ubogal varnostna pravila "Safety First", ki so razoblašena po vsem rudniku, ne bi bil izgubil roke.

Da ni zažgal žigice v prisotnosti plina, ne bi bila nastala eksplozija v jami.

Da se ni dal omamiti od alkohola, bi se ne bil izpostavil sramoti in vničil svoje zdravje.

Da ni poskakoval po konjski v dvigalniku, bi se ne bil ranil.

Da je preiskal strop nad seboj, kamenje se ne bilo usulo nanj.

Da je pazil kam stopa, ne bi bil se zvrnil raz lestve.

(Konec na 5. in 6. stolpcu.)

mo če bi Evropa njegovo boljševiško vlado priznala; pri tem naj bi Nemčija igrala posebno ulogo ekonomskega mandatorja da Rusijo z ostalim svetom zopet na industrijsko stališče postavi; Rusi naj bi pridno kupovali samo v Evropi izdelano blago; tamošnje železnice, rudnike, šume in tovarne naj bi pa evropski kapitalisti v svoje roke prevzeli.

Ta načrt je izdelal današnji finančni kralj in diktator na Nemškem Hugo Stinnes, najbogatejši človek vse Evrope. Pri tem je hotel še Ameriko pridobiti za izkoriščevanje naravnega bogastva na Ruskem, seveda s pomočjo ameriških dolarjev.

Pretkani Stinnes je izdelal načrt, da naj se v to svrhu v konzorcijski združijo štiri države: Anglija, Francija, Italija in Amerika; slednja ali Združene države naj bi nastopile s svojimi milijoni v obliki posojila; tako naj bi torej "bogati striček Sam" priskočil na pomoč z denarjem, med tem ko bi druge države pod krinko Nemčije dobičkanosno delo na Ruskem izvrševale, ter si tudi dobiček delile; nekaj tega dobička bi seveda tudi v trst Samov žep padlo. Pri tem naj bi bila Nemčija aktivni agent cele kombinacije, saj ima dosti svojih inženirjev te veščakov za izvrševanje takega posla.

Ves ta načrt bi v resnici Rusiji dosti ne koristil, ampak samo gotovim evropskim državam. Rusija naj bi "garala" ter producirala surovo blago, med tem ko bi razni evropski finančniki dobiček vlekli.

Pri tej zviti nakani se pa Združene države niso dale v past vjeti, ampak so že sedaj proč obrnile svoje prste, ker se nočejo umeševati v nečedne tuji politične zadeve.

Da je vporabil zdravo pamet, ne bi bil odpri posode za smodnik z motiko.

Da se ni dal prevladati od nagle jeze, ne bil bi izgubil službe.

Da je pazil, in ni njegovi sodelavci ne bi bilo posnerečili. Da je znal pravila o prvi po-

SLOVENSKI VOLILCI IN VOLILKE

v Jolietu in okolici!

Glasujte dne 11. aprila t. l. na dan primarnih volitev za svojega rojaka, domačina,

Frank J. Gospodarič-a

ki kandidira na republikanski tiketu za

OKRAJNEGA KLERKA.

(County Clerk of Will County) Naredite križec pred njegovo ime na volilnem listku.

Frank J. Gospodarič

Ljudstvo Will okraja potrebuje

RICHARD J. BARR-A

TEKOM PRIHODNJEGA ZASEDANJA
DRŽAVNE SENATSKE ZBORNICE
BODO NAJBOLJ VAŽNE TOČKE
NA DNEVNEM REDU TEKOM
50 LET.

Pred prihodnjim zasedanjem državne zakonodaje bomo brezdvomno že imeli novo državno ustavo. To znači, da bo prihodnje zasedanje v zakonodaji najbolj važno v petdesetih letih. Sprajeti bo treba nove postavbe glede davkov, glede vladanja in uprave mest ter trgov tako tudi glede vodstva naših državnih institucij. Vsaka izmed teh točk je velike važnosti za ljudstvo Will okraja. Radi tega je zelo

VAŽNO, DA OBRŽITE V DRŽAVNEM SENATU MOŽA, Z VELIKO ZAKONODAJNO SKUŠNJO

samo na ta način se lahko zanesete da bodo VASI INTERESI zaščiteni. Senator Barr je priznani voditelj državnih zadev. On je mož na mestu, ki bo pazil da se bo

Z DELOM POGLOBITVE VODNE ČRTE IN GRADBE LEPIH CEST V WILL OKRAJU NADALJEVALO.

Oba ta predloga značita izdatke v Will okraju, ki bodo znašali na milijone dolarjev; tako bo pri tem dobilo delo na stotine tukajšnjih delavcev. Senator Barr-ovo VODSTVO v državnem senatu je neprecenljive vrednosti za ljudstvo Will okraja. OBRŽITE GA S TEM, DA ZOPET GLASUJETE ZA RICHARD J. BARR-A na dan primarnih volitev.

Primaries, April 11, 1922.

BARR CAMPAIGN COMMITTEE

William A. Murphy, Chairman

FOR STATE SENATOR
RICHARD J. BARR

Zadeve važnega pomena za stanovnike Will okraja se bodo reševale na prihodnjem zasedanju legislature. Pošljite zopet Barra — moža, ki je priznan voditelj v državnem senatu — da VAS zastopa in bo pazil na vaše koristi Wil okraja.

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1894.
GLAVNI URAD: JOLIET, ILL.
 Telefon 1048.

cd ustanovitve do 1. marca 1922 skupna izplačana podpora \$2,033,845.

- GLAVNI URADNIKI:**
 Glavni predsednik: Joseph Sitar, 607 N. Hickory St., Joliet, Ill.
 E. podpredsednik Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.
 II. podpredsednik John Mravintz, 1022 East Ohio St., N. S. Pittsburgh, Pa.
 Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Zapisnikar: John Lekan, 406 Marble St. Joliet, Ill.
 Glavni blagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.
 Duhovni vodja: Rev. Francis J. Azbe, 620-10th St., Waukegan, Ill.
 Vrhovni Zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, 843 E. Ohio St. N. S. Pittsburgh, Pa.
- NADZORNI ODBOR:**
 Frank Opeka, star 26 Tenth St., North Chicago, Ill.
 Martin Shukle, 811 Ave. "A", Eveleth, Minn.
 John Zulich, 6313 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
 John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
 Anton Nemanich st. 1000 N. Chicago St. Joliet, Ill.
- POROTNI ODBOR:**
 Martin Tezak, 1201 N. Hickory St. Joliet, Ill.
 Frank Trempush, 42-48th St., Pittsburgh, Pa.
 John Wukshnich, 5031 W. 23. Place Cicero, Ill.
- PRAVNI ODBOR:**
 Joseph Russ, 6517 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.
 R. F. Kompare, 9206 Commercial Ave. So. Chicago, Ill.
 John Dečman, Box 529, Forest City, Pa.
- UREDNIK "GLASILA K. S. K. JEDNOTE":**
 Ivan Zupan, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. Telefon Chicago 1048.
JEDNOTINI ODVETNIK:
 Ralph Kompare, 9206 Commercial Ave. So. Chicago, Ill.
- Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročila pa na "GLASILO" K. S. K. JEDNOTE, 1004 N. Chicago, St., Joliet, Ill.

Uradno naznanilo.

Iniciativni predlog društva sv. Jožefa 53, K. S. K. Jednote, Waukegan, Illinois, z dodatkom glavnega odbora, za premembo točke 14 stran 27, in točke 18, stran 28, člena IV. Jednotinih pravil je bil podpiran od naslednjih društev:

- Društvo sv. Cirila in Metoda 4, Soudan, Minn.
- Društvo sv. Družine 5, La Salle, Ill.
- Društvo sv. Jan. Krstnika 13, Biwabik, Minn.
- Društvo sv. Jožefa 43, Anaconda, Mont.
- Društvo sv. Alojzija 47, Chicago, Ill.
- Društvo sv. Jožefa 55, Pueblo, Colo.
- Društvo sv. Jožefa 56, Leadville, Colo.
- Društvo sv. Cirila in Metoda 59, Eveleth, Minn.
- Društvo sv. Sreca Jezusovega 70, St. Louis, Mo.
- Društvo Marije Pomagaj 79, Waukegan, Ill.
- Društvo sv. Sreca Marije 86, Rocksprings, Wyo.
- Društvo sv. Jožefa 110, Barberton, Ohio.
- Društvo sv. Pavla 118, Little Falls, N. Y.
- Društvo sv. Ane 123, Bridgeport, Ohio.
- Društvo sv. Jeronima 153, Canonburg, Pa.
- Društvo sv. Ane 156, Chisholm, Minn.

Ker je bil zgoraj omenjeni predlog zadostno in pravilno podpiran, zato se uradno naznanja, da je razpisano splošno glasovanje, ki se prične dne 25. marca in se zaključuje dne 3. maja 1922.

Ravno tako je za isti čas razpisano splošno glasovanje "ZAVELJAVO TOČKE GLEDE ODPRAVNINE NEOZDRAVLJIVIH ČLANOV IN ČLANIC" v smislu resolucije sprejete po glavnem odboru K. S. K. Jednote ne letni seji dne 28. jan. 1922.

Do glasovanja je opravičen vsak član in članica in lahko glasuje na seji ali pa doma. Vsak član(ica) mora glasovnico podpisati in isto izročiti društvemu tajniku(ici). Glasovati se mora v predpisanem času in to je od 25. marca do 3. maja 1922, drugače se glasovnic ne bodo vpoštevalo.

Z današnjim dnevom je zaključeno razmatranje o zgorajšnjih točkah potom Jednotinega "Glasila."

Za glavni urad K. S. K. Jednote:
Josip Zalar, gl. tajnik.
 Joliet, Ill. 18. marca 1922.

Listnica uredništva.

Dvojkra, Cleveland, Ohio. — Ker imamo v Clevelandu šest krajevskih društev s 1800 člani obeh oddelkov skupaj, nam izvolita še naznaniti, kateremu društvu spadata in v kateri oddelki? Mladinski, ali odrasli? Uganko bomo zatem takoj resili. Pošljita nam tudi svojo sliko. Dve take slike že hranimo v uradu. Pozdrav!

Ker je iniciativni predlog društva št. 53 do 18. t. m. pravilnim potom podpiralo šestnajst društev iz devetih raznih držav, in ker je označeni predlog že dan na splošno glasovanje, samo s štotedensko številko tozadevno razmatranje zaključili.

Toliko v blagohotno pojasnilo onim društvom, ki so se izjavila proti inic. predlogu dr. št. 53, in kojih izjav nisimo ta teden priobčeli.

Ako vlečeš očeta do praga, bodo te tvoji otroci čez prag.

PRISTOPAJTE H K. S. K. JEDNOTE.

4 leta v ruskem ujetništvu

(Piše Josip Grdina, West Park, Ohio.)

(Nadaljevanje.)

Zetev. Obed na polju. Na žeganju na Vel. Šmaren.

Ko smo bili nekoliko s košnjo gotovi, se je pričela pa žetev. Da, za žetev se pa Rusi zelo brigajo in zanimajo. Vse polje je tedaj neznaosko oživelo; staro in mlado, vse je hitelo na polje, kjer smo tudi prenočevali. S sabo smo vzeli nekaj kuhinjske posode kakor kotel, leseno skledo, žlice in vrečo pšena, krompirja, kruha in sod vode. Tudi "kizekov" smo pripeljali s sabo za kurjavo; slame je bilo pa itak dosti na polju. Moj gospodar je imel 10 dminarjev najetih za žetev.

Ob pol 11. sva šla z Vasiljem kuhat obed in sicer kašo. V zemljo sva zabila dva kolčiča poprek in na ista položila še tretjega, ki je držal kotel z vodo nad ognjem. Jaz sem nalupil krompirja; ko se je isti nekoliko prekuhal je Vasilij nasul še kaše (pšena) v kotel. Ko je to nekaj časa kipele, sva kašnico odcedila v skledo, ka-

šo s kotlom pa pustila na ognju. Nato sva pričela delavec mahati s čepicami, da naj pridejo na obed.

Najprvo smo použili juho "kašnico", v katero smo narezali kruha. Ko so bile skledice prazne, smo se pa lotili goste kaše iz kotla, katero je bilo lahko rezati. Prav teknila nam je ta jed pomešana s kislim mlekom.

Stari gospodar je modroval, da si oddeli kaše posebej v malo skledico, na vrh pa da bo nalil mleka. Rečeno storjeno. Starec je začel krepko potiskati svojo leseno žlico v kot polenta gosto kašo iz kotla, ter jo pričel nakladati v skledico. Komaj je tretjič zajel, se mu je lesena žlica odlomila, da mu je ostal samo držav v roki. Naravno, da nas je pri tem prizor v vse smeh posilil. Pa tudi drugega humorja pri tem obedu ni manjkalo; vedno je kdo kako smešno izustil. Najbolj je uganjal burke 18-letni sosedov sin Vaska, ki je bil tudi najet. Ta fant je spravlil dostikrat ženske ob južino, posebno če je bilo kaj boljšega in če je slutil, da bo jedi zmanjkalo. Tedaj je skrivoma mene s komolecem dregnil, skremžil obraz in zagodrnjal z žlico v roki: "glejte pajka sem dobil v jedi", ter vrzel jed iz žlice daleč proč, žlico pa ob prt obrisal.

Ženske so pri tem prestrašene zakričale ter odložile žlice; nobena ni hotela nadaljevati z jedjo, v kateri je lažnjivi Vaska baje pajka našel (samo na videz). Dobro pa se je zdelo temu nagajivcu, da je na ta način spravil ženske ob južino. Vaskov strah s pajkom mene ni prav nič motil, ker sem znal, da je šala. Kar naprej sem zajemal z Vaskom vred. Vaska je trdil, da mu jed vseeno dobro tekne; meni pa tudi.

Po končanem obedu smo šli zopet na polje. Gospodar je kosil žito s posebnim strojem, v katerega je bilo vpreženo par konj; drugi smo pa vezali snope, ker oni stroj ni bil za to pripravljen; pač so imeli bogatejši kmetje tudi take stroje da so žito želi in snopove vezali. Vsi ti stroji so bili importirani iz Amerike, ponajveč iz Chicago od Me Cormicove Harveste družbe.

Veselje je bilo ob žetvi gledati na rodovitno rusko polje, kjer so ropotali kosilni stroji za pšenico; vmes pa se je čulo petje vesele mladine. Radost in veselje je sijalo raz lic zadovoljnih sibirskih kmetov, ko so skladali snope v "hresce" (križe) na polju, da se posuše. Precej dela je bilo, dokler nismo vsega žita pospravili. Jaz se kar nisem mogel načuditi ogromnemu pridelku žita v ondotnih krajih ob reki Don na Ruskem.

Ko smo bili z žetvijo gotovi, smo začeli pripravljati "gumno" (prostor za mlačev) kar na odprttem polju. Navozili smo slame, ter jo razstlali po travniku, ki je bil zato določen. Zatem smo raztreseno slamo, kakih 20 sežnjev naokoli zažgali, da je trava pogorela; dalje smo pepel odstranili, zemljo pa polili z vodo in prostor ponovno s slamo nastlali, nakar smo s polja dovoženo žito (snope) v velike kupe zložili; domov hi toliko žita gotovo ne spravili kmalo.

Med tem se je približal praznik "Uspenje" (V nebovzetje Device Marije, ali Veliki Šmaren 15. avg.) katerega tudi Rusi jako slovesno obhajajo, osobito še v onem kraju, kjer je cerkev Dev. Mar. Uspeske, pa trona uspeske fare, kamor je spadala tudi naša vas. Bogohranimov ali Laščinka (imela je ta vas kar dva imena).

Ker so vsi ruski prazniki 13 dni pozneje kot naši, je padel praznik Uspenje na ponedeljek.

Isto nedeljo dopoldne, pridem s polja domov k obedu, kot običajno, da ostanem popoldne doma. Tedaj mi veli stari gospodar Efim Timafejevič takoj po obedu naj grem nazaj na polje po konja "Riža", kar sem takoj storil. Naenkrat sem v galopu prijezdil domov ter to naznanil gospodarju. Kaj neki bodo mojega "Rižeta" danes rabili? — Nato mi je gospodar povedal, da se bodo ženske peljale v Uspenko na "pristol" (žeganje), da bom šel tudi jaz z njim za kočijaža ali voznika, ker sem prdno na polju delal. Sprva temu sploh nisem mogel verjeti. Kasneje se pa oglasi še starejša snaha starega gospodarja, Natalija po imenu, ki je bila prva gospodinja pri hiši ter mi veselo veli:

"Res, res, Josip. Le odpravi se, pa konja naprezi, greš z nami na pristol."

Gotovo, da sem bil zelo vesel tega povabila, le to mi ni ugajalo, da bom šel na žeganje v taki slabi in zamazani obleki. Pa tudi te skrbi sem se rešil, kajti pripravili so mi lepo praznično obleko mlajšega gospodarjevega sina Mihaela, ki je bil na vojni. Tekom pol ure sem že tičal v praznični ruski obleki; obut v visoke svitle škornje, ter oblečen v rožasto srajco iz satina, katero sem imel po ruski modi izza hlač; povrh srajce črez pas sem pa opasal širok pas; na glavi sem imel pristno rusko čepico. Tako sem bil oblečen ko sem se odpravil, da se odpeljem v Uspenko na "pristol".

Kmalo potem smo se odpeljali proti Uspenki, do katere je bilo 15 verst (milj). Tjakaj so se peljali tudi drugi vaščani skoro od vsake hiše tako, da nas je bila cela procesija z vozmi (telegami) proti Uspenki.

Skoro vsaka ženska, ki se je vozila, bodisi na mojem, ali na sosedovem vozu, je imela s seboj culo. "Kaj je neki v teh culah?" sem si mislil, ko smo podili konje, da čimpreje dospemo na cilj.

Med potjo smo dospeli do "kurgana", malega hribčka, ki stoji sredi ravnega polja. Sosed za nami je tedaj stopil iz svojega voza ter prisedel na naš voz za družbo; mož je bil jako zgovoren, ko smo mimo onega hriba bolj počasi vozili. Začel je pripovedovati zgodovino onega "kurgana". Rekel je, da so svoječasno ondi taborili tolovaji, ki so nanosili toliko zemlje skupaj, da je nastal ta hribček, ki jim je služil za malo trdnjavo. Sosed mi je tudi pravil, da se je na tem hribu pred več leti vršila krvava bitka, kjer je padlo sedem bratov, ki počivajo na tem "kurganu". Ta hrib se v resnici še danes imenuje "Kurgan sedmih bratov"; koliko je resnice na tem, ne vem, znam le to, da se pod tem imenom označeni hrib tudi omenja v zgodovinski knjigi donske pokrajine. Mož mi je dalje pravil, da je prerokavano, da bo oni "kurgan" še polit s krvjo, da se bo ondi še bila krvava bitka, ki bo odločila usodo Dona.

Med tem pripovedovanjem so pričele nekatere ženske vozničke priganjati, da naj požene mo konja, da pridemo do večernice k cerkvi. Drug za drugim smo pognali konje v dir proti Uspenki, kamor smo še pravčasno dospeli.

V Uspenki smo se z vozovi porazgubili na vse strani velikega sela Uspenka; jaz sem zavil na dvorišče, kjer je imela gospodinja Natalija svoje sorodnike, ki so nas zelo prijazno sprejeli. Eden je stopil ter mi pomagal odpreči konja, drugi pa je brž prinesel krme zanj; potem so me pa povabili v hišo na čaj, kjer se je razvil

živahen pogovor. — Dolgo se nisimo utegnili muditi pri teh sorodnikih, ker so se ženske pričele odpravljati v cerkev k večernicam, ter velele tudi meni, da naj grem pogledat uspensko cerkev.

"Naj pa bo," sem jim rekel. "Pa pojdimo skupaj." Z nami je šel tudi gospodar; cesta je bila polna romarjev in vozov, pred cerkvijo pa kramarjev, beračev in ljudstva kot na kakem semnju; res, zdelo se mi je, kakor bi se nahajal kje na Slovenskem pred kako znano božjepotno cerkvijo.

Nato smo vstopili v cerkev, kjer sem se jaz mudil kakih 5 minut, nakar sem jo pobrisal ven, ker mi ni v cerkvi ugajalo. Ogledal sem si nato nekoliko okolice, nakar sem šel čakat naše ljudi pred cerkev, da smo se vrnili domov. Nazaj grede so me vpraševali, kako se mi je kaj dopadlo?

"Vse prav lepo in dobro. Toda jaz sem rimokatolik in kot tak ne spadam v vašo cerkev, sicer me je pa zanimalo pogledati obrede vaše pravoslavne vere. Navzoči so mi nato pritrdili, da imam prav in da naj se držim svoje vere, ki je mogoče boljša kot ruska?"

V tem smo prišli do hiše, kjer smo se pri prihodu v Uspenko vstavili. Gospodar nas je peljal v sobo, kjer so nam postregli z okusno večerjo. Dolgo smo bili tu na obisku in se pogovarjali do pozne ure v noči, na kar smo legli k počitku.

Naslednje jutro sem šel z našo družbo zopet proti cerkvi, da si bolj ogledam slovesnosti Velikega Šmarna na Ruskem, leta 1916, kar se bom gotovo še rad spominjal na Slovenskem, če pridem kdaj srečno nazaj! Pritem so pa moje misli uhajale daleč tja v domovino, kako veselo sem korakal ta dan po prijaznem griču žalostne gore med lepo ubranim potrkavanjem zvonov. Niti od daleč se mi ni takrat sanjalo, da bom kdaj obhajal ta praznik v veliki ruski državi med donskimi kozaki. Res, kako daleč zanese človeka usoda. Vesel sem bil pa vseeno, ker sem bil prost gozdne sužnosti in da se svobodno sprehajam med poštenimi ljudmi.

Prišedši do cerkve sem jo zavil k medicarju in si privoščil par kozarjev medicine, ki mi je izborna teknila. Istočasno se je zbralo pred cerkvijo veliko večja množica ljudstva, kot prejšnji dan, kajti romarji so še vedno prihajali peš in na voh; toda danes je bilo vse bolj lepo in elegantno kot prejšnji dan; posebno ženski spol je bil lepo oblečen. Zdaj se le sem pronašel, čemu je vsaka ženska nesla s sabo posebno culo; v njej je bila zavita praznična obleka. Zares, zanimiv pogled na te divne ruske mladenke, ko so korakale k "obedni" (službi božji). Med tem je začelo zvoniti in vabiti vernike v cerkev; množica vernikov se je zatem vdrla v hram božji, a mnogo jih je pa še ostale zunaj vsled pomanjkanja prostora v cerkvi. Nekaj časa sem tudi jaz stal zunaj, nato sem jo pa iz radovednosti tudi mahnil v cerkev.

(Dalje sledi.)

Smrtna obsodba pred ljubljansko poroto.

Dne 28. februarja ob 9. uri dopoldne je predsednik deželnega sodišča, dvorni svetnik dr. Papež otvoril prvo letošnje porotno zasedanje. Votanta sta višji svetnik dr. Mladič in okrajni sodnik Avsec. Javno obtožbo zastopa državni pravnik dr. Domenico, zagovornik je dr. Zirovnik. Pred porotniki se mora zagovarjati Anton Jalen, rojen 1. januarja 1864 v Hlebeah na Gorenjskem,

krojač in gostilničar s Poljske ceste v Ljubljani, zaradi umora računskega nadsvetnika Avg. Zajca.

Iz obširne obtožnice posnemamo: Obtoženec je sin kmetiških staršev z Gorenjskega. Izučil se je za krojača in je prišel kot tak leta 1890 v Ljubljano, kjer se je po smrti svoje prve žene leta 1894 oženil z M. Žejmanovo, ki je bila teta umorjenega nadsvetnika Zajca, v čegar hiši na Poljanski cesti je prevzel obtoženec leta 1910 skupaj s svojo ženo gostilništvo. Med njim in hišnim lastnikom so kmalu nastale razprtije, deloma političnega, deloma sebnega značaja. Zato je Avgust Zajec leta 1918 Jalenu odpovedal gostilniške prostore. Jalen si je nato kupil svojo hišo v Šiški, ki pa jo je zopet prodal, ker ni dobil dovoljenja, da bi se vselil v njo.

Meseca avgusta l. 1921 je Zajce povihal obtoženca najemnino od 1200 na 2600K, kar pa je stanovanjski urad na Jalenu pritožbo znižal na 2008 K. Dne 4. novembra je prejel Jalen od Zajca pismo, v katerem se mu naznanja novo povišanje najemnine. Ko je dobil naslednji dan še eno tako pismo, ga je v svojem razburjenju neprečitanega raztrgal. Dne 7. novembra je sledilo nato tretje pismo, s katerim je povihal Zajce najemnino na 6000 K. To je razpalilo staro sovraštvo, da je prišel Jalen na strašno mesel, da napravi konec in spravi Zajca s sveta. Vzel je iz kuhinje nož in ga shranil v svoji sobi. Ko je prišel Avg. Zajce domov, je planil Jalen nanj in mu zadel z nožem 8 silnih sunkov, ki so povzročili takojšnjo smrt napadenega.

Obtožnica naposled dokazuje, da je ravnal Jalen premišljeno in preudarno, da gre torej za umor in ne za uboj ter da zločina ni izvršil v duševni zmedenosti, ampak pri polni zavesti, tako da je zanj v polni meri odgovoren.

Po prečitaniu obtožence je: **Zaslišan obtoženec Jalen.**

Obtoženec je črno oblečen in povsem miren. Na vprašanje predsednika: "Ali se čutite krivega?" odgovarja jasno s tihim glasom: "No, gospod!" Ko mu predsednik izjavi, da je njegova trditve v popolnem nasprotju z izjavo, ki jo je podal na policiji in pri oiskovalnem sodniku, odgovarja obtoženec, da je bil tako razburjen, da ne ve prav nič, kaj je govoril indelal.

Jalen slika nato njegovo razmerje do umorjenega Zajca. Sprva sta se dobro razumela, kmalu pa sta se sprla. Do razpora je prišlo med njima vsled političnega nasprotstva. Jalen je bil vedno vnet naprednjak, dočim je bil Zajce klerikalec in ga je vedno nadlegoval, da ne opravlja svojih verskih dolžnosti, da ne hodi v cerkev, da nemoli pred jedjo itd. Sploh se je vedno vtikal v njegove družinske razmere. Preide nato na povrže najemnino, ki je bila usodepolna za oba. Nepristana pisma od Zajca so ga močno razburjala. Kaj se je godilo oni usodepolni dan, ne ve natančno, tudi o nožu, ki ga je pripravil za napad, ne ve ničesar povedati.

Zagovornik dr. Zirovnik predlaga, da se zasliši tudi psihiatr dr. Robida o duševnem stanju obtoženca, sodišče pa predlog odkloni, nakar prijavi zagovornik ničnostno pritožbo. Nato sta bila zaslišana izvedenca dr. Travnar in dr. Lesjak, ki sta konstatirala, je bila smrt vsled vbodljave v sree neizogibna.

Zaslišanje priči.

Julija Klančar, sluškinja pri Jalenu, izjavlja, da je bil Jalen oni usodepolni dan miren in da na njem ni bilo opaziti znakov

razburjenja. Ob četrt na tri popoldne je zaslišala v veži močan krik. Ko je videla Jalena, ona je vprašala: "Kaj je?" On je odgovoril: "Zakaj sem ga, zdaj bom zaprt." O značaju Jalena izpove, da je bil miren in pošten, a silno razburljiv. Pil je malo, skopno nič.

Strašen prizor umora so naslikale nato še druge priče, ki so bile slučajno takrat navzoče.

Policijski nadzornik Haba izpove, da mu je obtoženec na policiji vse odkrito priznal in tudi to, da je imel namen umoriti Zajca.

Priča Prohaska izjavlja, da je bil obtoženec tudi po izvršenem dejanju povsem miren in da je sam stopil k stražniku ter mu ponudil roke, da ga vklene in odvade na policijo. Pred odhodom se je obtoženec še preoblekel, odložil uro in žepni nožek ter potem mirno odšel s stražnikom.

Nato je bila zaslišana vdova umorjenega računskega nadsvetnika Zajca Milica Zajc. Pri njenem vstopu v dvorano vzkliske obtoženec: "Klanjam se, milostiva, veselime, da vidim na tem mestu vas — morilko svojega lastnega moža!" Obtoženec namreč trdi, da je ona kriva smrti svojega moža, ker ga je hujskala proti Jalenu. Priča pa izjavlja, da je Jalen gojil že od nekdaj veliko sovraštvo napram njenemu možu in da se je zato vedno bala, da se bo nekoč zgodilo nekaj groznega. Oni usodepolni dan je zaslišala klic: "Tu imaš!" Obenem pa tudi smrtni krik svojega moža. Ko je prihitela v vežo, je videla Jalena, kako je zmagonosno gledal na svojo žrtev. Na koncu pravi priča, da naj se njene izpovedi ne smatra za maščevanje, ker obtoženec ji tega, kar ji je vzel, ne mere nikoli več povrniti.

Zena obtoženca Marija Jalen pravi, da je mož z njo postal milo, da je bil miren in resen, pač pa zelo razburljiv. Pravi, da je gostilna zelo slabo nesla in da ima nad 40.000 kron dolga. Po umoru ji je mož izročil še uro in nož.

Nato so bili zaslišani gostje, bil Jalen miren in pošten ter da se čudijo, da je ta človek mogel izvršiti tak zločin.

Po opoldanskem odmoru od ki so obiskovali Jalenovo gostilno. Vsi so izpovedali, da je 2. do 4. sta bila najprej zaslišana sodno izvedenca dr. Fran Gostl in dr. Alfred Serko. Dr. Gostl izjavlja, da je obtoženec duševno manj vreden in mož povprečne inteligence. Vendar pa je po njegovem mnenju izključeno, da bi se ne spominjal celega dogodka. Istotako izpove tudi dr. Serko, ki pa je opazoval obtoženca Jalena samo tekom današnje razprave.

Obsodba.
Sodni dvor je stavil porotnikom naslednje glavno vprašanje: Je-li obtoženec Jalen kriv hudodelstva umora; eventualno glavno vprašanje: je-li kriv hudodelstva uboja, in dodatno vprašanje: je-li izvršil svoje dejanje v duševni zmedenosti, tako da se ni zavedal, kaj dela?

Po govorih državnega pravdnika in obtoženčevega zagovornika ter rekapitulacije in pravnem pouku sodnega prednika so odšli porotniki k posvetovanju. Po povratku je med grobno tišino njih predsebnik razglasil, da so porotniki z 11 proti 1 glasom potrdili prvo vprašanje, da je obtoženec kriv hudodelstva umora in se glasno zanikali vprašanje, je-li storil svoj zločin v duševni zmedenosti.

Na podlagi porotnega izreka je po kratkem posvetovanju nemata razglasil predsednik dr. Pezaj razsodbo, s katero se obratni Anton Jalen obsoja za radi hudodelstva umora na **smrt na vešalah.**

Po razglasitvi obtožbe, ki jo je poslušal skoraj popolnoma mirno, se je obrnil obsojeni Jalen k porotnikom: "Hvala vam, gospodje porotniki." Na vprašanje predsednika, ali sprejme razsodbo, je Jalen izjavil: "Ne vem, se bom premislil."

Občinstvo je bilo po sodbi očividno presenečeno in se je razšlo med živahnim razgovorjanjem.

okoli dobro znana in zelo spoštovana.

— **Umrla je v Dobovi** pri Brezicah mati narodnega poslanca Ivana Deržiča.

Umrla je pri Novi Cerkvi (okraj Celje) g. Karel Goričar, učitelj na državni vinarski šoli v Mariboru.

V Kranju je 23. febr. umrla Marija Pavšler, trgovka in posestnica.

Umrla je 12. febr. Marjeta Vesel, posestnica in trgovka na Gori v Loškem potoku. — Umrla je v Ljubljani znani veletrgovec Ivan Krisper, na Vrhniki je preminul 75-letni sodarski mojster Ivan Oblak.

— **Umrl je v Radomljah** pri Kamniku posestnik in vpokojni inspektor ministrstva financ g. Ivan Jerman. Na mirovni konferenci v Parizu je bil pridružen naši delegaciji kot izvedenec. Blag mu spomin!

— **Umrla je 10. febr.** na Raki ga. Marija Varškova, soproga trgovca in gostiničarja Ivana Tavčarja. Bila je dobra gospodinja in radi svojega dobrega srca znana po celi Dolenski. Naj počiva v miru!

— **Grozen zločin pri Spodnji Idriji.** V Masorah h. št. 115, občina Cerkno, župnija Sp. Idrija je neznanec izvršil v nedeljo 19. febr. grozen zločin. Gostiševa hiša, katere gospodar je umrl 24. jan. t. l., stoji na samem. V njej sta prebivala 85-letni oče in Marija, žena pokojnega. — Ko je prišel Anton, brat pokojnega gospodarja, v nedeljo popoldne na obisk, je dobil hišo zaprto. Skozi okno je zagledal pri peči svojega očeta z vrvo za vratom in vsega v krvi. Hoteč poklicati gospodinjco, je razbijal po vratih, a ker se mu ni oglasil nihče, je šel sosedje in orožnike, ki so skozi okno vdrli v hišo. Starček je bil zadavljen z vrvo, na glavi pa je imel vse polno ran in udarcev. Gospodinja pa je ležala v kuhinji s preklano glavico, poleg nje pa krvava sekira. Zločin je dopolnjevanje med deseto mašo umoril očeta, prebrskal vse za denarjem, a ker ni dobil ničesar, je počakal še gospodinjco. Le ta je prišla od desete maše in našla v kuhinji grozno smrt. Morilec je zaklenil od znotraj vsa vrata in odšel skozi stranišče. V snegu je najti eno samo sled, ki pelje proti jugoslovanski meji. Iz tega sklepajo, da je izvršil zločin kak tihotapec, ki je pri Gostiševih prenočeval. Vse dosedanje poizvedbe za storilecem so ostale brezuspešne.

Najdeno otroško truplo. Vojak Anton Brajkovič in Jurij Medič sta zapazila na obrežju Gruberjevega prekopa 2 metra od struge ležati mrtvega novorojenčka. Medič je hotel prinesiti truplo z lopato na cesto, toda truplo je zdrsnilo z lopate in padlo v vodo, ki ga je odnesla naprej. Medič je videl, da je imelo mrtvo dete robec okoli vratu in da je bilo zadavljeno.

— **Lepa starost.** Umrl je v Hotovljah pri Poljanah Fr. Primožič, stari Apar, star 98 let. Bil je najstarejši človek ne le v poljanski občini, marveč menda v celi Poljanski dolini. Bil je do lanskega leta še popolnoma čil in čvrst. Pletel je reče, četudi je imel na levi roki prste pohabljen. Godilo se mu ni nikdar posebno dobro, a delal je do zadnjega leta brez ocal in pri polni duševni svežosti.

— **Preiskava na posestvu Belje.** Radi nerednosti na posestvu Belje, kjer gospodarji sodrug Tone Kristan, se je izvolila posebna parlamentarna komisija. Ta komisija je glasom poročila "Videla" podala svoje poročilo. Glasom tega poročila se ne more ničesar dognati, ker se nobena priča in noben obtoženec na ponovni

poziv ni prijavil, ker jih ščitijo "višjijsi protektorji".

Kondolence pokrajinskega namestnika. Pokrajinski namestnik, minister Ivan Hribar se je takoj, ko je zaznal za smrt sv. Očeta Benedikta XV., napotil k ljubljanskemu škofu dr. Jegliču ter mu izrazil sožalje v imenu kraljeve vlade, pokrajinske uprave in v svojem imenu. Istočasno je pokrajinski namestnik odredil, da se razbesijo na vseh državnih poslopih črne zastave.

Šteti pa znajo Italijani! Pri sedanjem ljudskem štetju so našli Italijani v Barkovljah 982 Slovencev, Italijanov pa 4248, v gornji tržaški okolici Slovencev 5667, Italijanov 3145. Leta 1910, so našli v gornji okolici 7714 Slovencev in 1033 Italijanov.

— **V kakšne svrhe se porablja državni denar.** V belgrajskih listih čitamo, da je znani ohridski vladika Nikola Velimirovič izjavil, da namerava v kratkem zapustiti svojo škofijo in odpotovati v Ameriko, da tam "uredi" nekatera pravoslavna cerkvena vprašanja. Za to svoje potovanje zahteva škof Velimirovič od naše vlade 10.000 dolarjev in pa 5000 dolarjev mesečne plače, dokler bo v Ameriki. — Katoliška duhovščina pa še danes strada v pravem pomenu besede.

PREKMURJE.

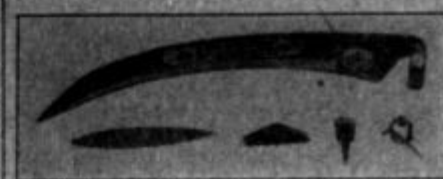
Razmejitvena komisija je začela obhod ob meji dne 2. februarja ob izlivu vode Lendave v Muro in je končala 10. februarja v obmejnem trikotu (avstrijsko-jugoslovansko-ogrski tromejni kot). Za našo delegacijo se je udeležil obhoda podpredsednik delegacije podpolkovnik Kostič, nadalje šef teh. odseka major Goldoni ter inženirja Trajbar in Mak. Od ogrske delegacije so bili navzoči zastopnik poveljujočega guvernera stotnik baron pl. Unger, tebtični svetnik Bobek ter nadinženirja Boodor in Pfrogner. Ker je naša vojska na nekaterih točkah prekoračila iz strateških ozirov trianonsko mejo, smo se na dotičnih mestih morali umakniti na črto, katero je na tem obhodu določila komisija. Potemtakem je Ogrska zasedla občine Jožec in Somorovci ter malo vas Lendavski Kekeš. Predaja se je poyosod izvršila mirno. Navzoči so bili predstavniki ogrskih političnih oblasti, dočim se na celi dolgi črti 80—90 km. ni nobenkrat prikazal noben zastopnik naših političnih oblasti. Komisija je delovala kljub najhujši zimi in velikanskim zametom neovirano naprej, spremljana od pograničnih vojakov, ki so na mestih, do ločenih po komisiji, zabijali provizorišče lesene kole, kateri se bodo pozneje, ko bo vreme to dopuščalo, zamenili s kamnitimi mejniki. Tudi zastopniki občin ter obmejnih zemljišč so se odzvali polnoštevilno pozivu komisije. Razen teh funkcionarjev je komisijo spremljala do 100 glav broječa množica radovednežev isto in onstran državne meje, kateri so bili vedno pripravljene izvreči iz velikih snežnih zametov obtačajoče ali se prevrge sami s člani komisije. — Nadaljno razmejitveno delo se bo nadaljevalo potem, ko se 20. febr. sestane celokupna antantna razmejitvena komisija.

Zaradi psa ubil lastnega otroka.

V Tremošni pri Plznu je hotela sedemletna hčerka lastnika tamošnje opekarne Vaclava Česha vzeti z ognjišča lonce vrelega krova, pri tem pa je nehote polila pri ognjišču ležečega psa ter ga je malo poparila. Ta malenkosna nesreča je očeta tako razkačila, da je pograbil železno grebljo ter njo tako dolgo udrihal po

lastni hčerki, da se je revica zgradila. Pogled na okrvavljeno truplo slabotne deklice je bil grozen. Zverinski čin srovoega očeta je vzbudil v ljudstvu velikansko ogorčenje in le malo je manjkalo, da se niso sosedje dejanski nad zverjo v človeški podobi. Orožnik je odpejal brezsrčnega očeta v roke pravice na plzensko okrajno sodišče.

STAROKRAJSKE KOSE.

Agenturo imam za celo Ameriko za najboljše vrste kose štajerskega izdelka. Cena močnejših kos, zvanje Moldovke z rinko in ključem vred\$2.50
Pri naročilu 6 kos po \$2.00 ena.

Srpi za klepanje po\$1.00 Klepalno orodje po\$1.25
Brusilni kamni po50c in 60c Kosišča po\$1.50
Starokrajске pile 8 palcev dolge po\$1.50
Druge vrste kose malo ožje "Polaranke" cena za eno ali več \$2.00
Velikosti so 26, 28, 30, in 32 palcev.
Poštino (prevoz) plačam na vse kraje. Pošljite poštno nakaznico z naročilom vred na naslov:

STEPHEN STONICH, 105 Lake St. Chisholm, Minn.
Trgovina s železnino in poštinstvom.

IMAM NA ZALOGI PRAVE LUBASOVE HARMONIKE

tri in štirivrstne, dvakrat, trikrat in štirikrat, nemško ali krawjsko uglasene, kakor tudi chromatčne z 12 basi; pišite po cenik.

Nadalje imam v zalogi tudi prave STAROKRAJSKE KOSE

kovane na roko, iz svetovnoznane tovarne **SENSEWERK-KREN-HOF** iz Stajerskega, v dolgotosti od 25 do 33 inčev, kakor tudi klepalno orodje in brusilne kamne po sledečih cenah:
Posamezna kosa z rinko in ključem\$2.50
Sest kos skupaj ali več 2.00
Klepalno orodje, dvoje vrste, garnitura 1.25
BERGAMO brusilni kamni, dva kamna 1.00
Motile\$1.00 Srpi 1.00

Pri teh cenah je všteta tudi že poština; z naročilom vred je poslati tudi denar vnaprej. Radi kos vprašajte rojake, ki so jih že naročili od mene.

ALOIS SKULJ, 323 Epsilon Place, Brooklyn, N. Y.

Največja slovenska banka v Ameriki

Denar v stari kraj

Pošiljamo denar v vse kraje v stari domovini, v vsa mesta in v vsako vas, najhitrejšje, najsigurnejše in po najnižjih cenah ter brez v sakega odbitka.

Prodajamo šifkarte za vse parobrode preko Oceana in Jadranskega morja

Nabavljamo potna dovoljenja (pose) za potnike v domovino in iz domovine v Ameriko.

Naša banka je pod državno kontrolo

Pišite za pojasnila v slovenskem jeziku na

SLAVONIC IMMIGRANT BANK

436 WEST 23 STREET. NEW YORK, N. Y.

Glavnica \$100,000.00. Rez. fond \$30,000.00

THE DOLLAR SAVINGS BANK

BRIDGEPORT, OHIO.

Glavnica \$50,000.00
Prebitek \$50,000.00.

Pod nadzorstvom države Ohio, ki je tudi naša viagateljica. Plačujemo po 4 odstotkov obresti pri hranilnih vlogah.

Posebno pozornost dajemo Inozemskemu oddelku.

Bodite previdni z denarjem! Nalagajte ga v zanesljive banke!

Bolj kakor kdaj preje, je sedaj potreben ta opomin, kajti vedel večje množine denarja med ljudstvom delaju špekulantje velike dobičke z onimi, ki jim gredo na limanice.

Naš denarni zavod je zanesljiv in poznan med narodom po svoji utrdni in hitri postrežbi.

Mi plačujemo na hranilno vlogo

po 3 odst.

ki jih pripišemo k glavnici ako jih ne dvignete.

Naša banka je pod nadzorstvom vlade Združenih držav in članica federalnega rezervnega sistema.

Pri pošiljanju denarja v Jugoslavijo bodite previdni. Brezvestni mešetarji nastavlajo sedaj kronam visoke cene, ker se hočejo okoristiti z nevednostjo ljudstva.

Povprašajte nas za nasvet in cene, kadar želite poslati denar v stari domovino!

Ako imate doma Liberty Bonde, izpostavljeni nevarnostim ognja in tatov, prinesite jih k nam ter vam ji bomo domo shranili brezplačno

THE JOLIET NATIONAL BANK
JOLIET, ILLINOIS

Kapital \$150,000.00 Prebitek \$360,000.00

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

— **Umrl je dne 23. febr. gosp. Anton Abram,** župnik v Korošani, star 47 let, v dušnem pastirstvu od l. 1899. dalje N. v m. p.

— **Iz Sodražice** prihaja žalostna novica, da je na svojem domu umrl dne 23. febr. v najboljši moški dobi, star šele 44 let, gospod Fr. Pirce, posestnik v Zigmaričah št. 38. Pokojnik je bil eden naših prvih zagovornikov kmetskega stanu. Znan je kot govornik iz naših zaupnih shodov v Ljubljani in volivnih shodov po ribniški dolini. Bil je odbornik "Jugoslovanske kmetске zveze", ki se je pri njih odborovih sejah z vso vnemo potegoval za povzdigo našega kmota. Nobeno vreme in nobena pot ga ni zadržala doma, kadar mu je došlo vabilo na ta ali oni shod ali zborovanje, kjer se je šlo za našo kmetsko pravdo. Ribniška dolina izgubi z njegovo smrtjo enega svojih najboljših mož. Nenadomestljiv bo tudi v rojstni občini Sodražica, kjer je pri vseh korporacijah tako požrtvovalno deloval. Bil je vzoren gospodar, ljubeznjiv soprog in skrben oče. Zapuščča vdovo in sedem mladoletnih otrok.

Roparski umor. V Mariboru je bil izvršen 21. febr. v stanovanju finančnega svetnika dr. Branceta v Cvetlični ulici 21. v drugem nadstropju, roparski umor, čegar okolnosti

pa odslej še niso popolnoma poznane. Dr. Brance je bival v stanovanju s svojim 16-letnim sinom ter mu je stregla 60 let stara služkinja. Ko se je finančni svetnik dr. Brance vrnil okoli 8. ure zvečer domov, je našel vrata v svojo sobo zaklenjena. Ko je pogledal v kuhinjo, je videl nekaj stvari, last služkinje, o kateri je sprva mislil, da je še v sobi. Iskal je ključce, da bi sobo odprl, vendar pa jih ni našel. Na klicanje se mu tudi ni nihče odzval. Stvar mu je postala sumljiva in je šel na policijo po pomoč. Ko so pozneje s silo odprli spahnico, so našli sobo v velikem neredu. Omare so bile vse odprte, postelji pa sta bili razmetani, kakor sta bili zjutraj, ko je odšel z doma. Na eni imed postelj so našli služkinjo mrtvo, glavo zavito v eunje. Bila je menda zadavljena. Ropar je odnesel več obleke in drugih stvari. Sklepajo, da se je umor zgodil že v dopoldanskih urah, ker so postelje bile še razgrnjene in je tudi v kuhinji ostalo še vse neurejeno. Zanimivo je, da se je umor zgodil v drugem nadstropju in da ni nihče od sosedov slišal kaj sumljivega ali pa zapazil storil.

Smrtna kosa.
— **Umrla je dne 24. febr.** v Dobu pri Domžalah gospa Marija Zarnik, p. d. Marinčkova. Pokojna gospa je bila daleč na-

pa odslej še niso popolnoma poznane. Dr. Brance je bival v stanovanju s svojim 16-letnim sinom ter mu je stregla 60 let stara služkinja. Ko se je finančni svetnik dr. Brance vrnil okoli 8. ure zvečer domov, je našel vrata v svojo sobo zaklenjena. Ko je pogledal v kuhinjo, je videl nekaj stvari, last služkinje, o kateri je sprva mislil, da je še v sobi. Iskal je ključce, da bi sobo odprl, vendar pa jih ni našel. Na klicanje se mu tudi ni nihče odzval. Stvar mu je postala sumljiva in je šel na policijo po pomoč. Ko so pozneje s silo odprli spahnico, so našli sobo v velikem neredu. Omare so bile vse odprte, postelji pa sta bili razmetani, kakor sta bili zjutraj, ko je odšel z doma. Na eni imed postelj so našli služkinjo mrtvo, glavo zavito v eunje. Bila je menda zadavljena. Ropar je odnesel več obleke in drugih stvari. Sklepajo, da se je umor zgodil že v dopoldanskih urah, ker so postelje bile še razgrnjene in je tudi v kuhinji ostalo še vse neurejeno. Zanimivo je, da se je umor zgodil v drugem nadstropju in da ni nihče od sosedov slišal kaj sumljivega ali pa zapazil storil.

pa odslej še niso popolnoma poznane. Dr. Brance je bival v stanovanju s svojim 16-letnim sinom ter mu je stregla 60 let stara služkinja. Ko se je finančni svetnik dr. Brance vrnil okoli 8. ure zvečer domov, je našel vrata v svojo sobo zaklenjena. Ko je pogledal v kuhinjo, je videl nekaj stvari, last služkinje, o kateri je sprva mislil, da je še v sobi. Iskal je ključce, da bi sobo odprl, vendar pa jih ni našel. Na klicanje se mu tudi ni nihče odzval. Stvar mu je postala sumljiva in je šel na policijo po pomoč. Ko so pozneje s silo odprli spahnico, so našli sobo v velikem neredu. Omare so bile vse odprte, postelji pa sta bili razmetani, kakor sta bili zjutraj, ko je odšel z doma. Na eni imed postelj so našli služkinjo mrtvo, glavo zavito v eunje. Bila je menda zadavljena. Ropar je odnesel več obleke in drugih stvari. Sklepajo, da se je umor zgodil že v dopoldanskih urah, ker so postelje bile še razgrnjene in je tudi v kuhinji ostalo še vse neurejeno. Zanimivo je, da se je umor zgodil v drugem nadstropju in da ni nihče od sosedov slišal kaj sumljivega ali pa zapazil storil.

Zgodovinski podatki Združenih držav.

(Nadaljevanje.)

Smrt Washingtona. Novo glavno mesto.

Dne 14. dec. 1799 je George Washington na svojem domu v Mt. Vernonu po kratki bolezni umrl. Ta nepričakovani udarec je ves narod z veliko žalostjo presenil; saj je bil vendar Washington: prvi v vojni; prvi v miru in prvi v sreih svojih rojakov.

Francoski cesar Napoleon je izdal po Washingtonovi smrti ukaz, da morajo biti vse zastave na Francoskem v znamenje žalovanja 10 dni s črnim ovite.

John Adams je bil vstoličen v mestu Philadelphia. Tekom njegove administracije je novozgrajeno glavno mesto (prestolico) kongres zasedel meseca novembra l. 1800; to ozemlje, katero so nazivali "District of Columbia" meri samo deset štirjaskih milj; južni del od reke Potomac je za novo prestolico odstopila država Virginia, severni del pa država Maryland; to novo glavno mesto Združenih držav so krstili na ime Washington, v počast in spomin prvega predsednika Združenih držav in očeta naše domovine George Washingtona. Načrt za zgradbo tega mesta (ceste, ulice in trge) je naredil tedanji francoski zemljemerec Major L'Enfant.

Vogelni kamen državnega kapitola v Washingtonu je bil vzidan dne 18. sept. 1793, oktobra l. 1800 se je pa že vse vladne urade preselilo iz Philadelphije, stare prestolice, v novo v Washington, D. C.

Leta 1800 se je vršilo drugo ljudsko štetje v tedanjih Združenih državah, ki je izkazalo 5,305,937 stanovnikov.

Thomas Jefferson izvoljen predsednikom.

Ko je termin Adamsove administracije že potekal, je nastal med politično stranko federalistov velik notranji spor, ki je med ljudstvom povzročil srd in nezaupanje do te stranke vsled nvedbe prestregih postav. Aleksander Hamilton, dasiravno tudi federalist je bil Adamsov največji nasprotnik v volilni kampanji; vsled tega je napel vse žile da bi zabranil Adamsovo zopetno izvolitev.

Demokratska stranka je vsled tega nominirala Jeffersona in Burra za predsedniška kandidata. Ko so za časa volitve štefi elektrovane glasove demokratov, so bili vsi Jeffersonovi označeni z imenom Burr-a, tako, da sta dobila oba kandidata Jefferson in Burr enako število glasov 73. Kongresna zbornica je zatem izvolila Jeffersona za predsednika, Burra pa za podpredsednika. Ker je bil stari načrt pri predsedniških volitvah neprikladen in težaven, je kongres l. 1804 to zadevno ustavno točko ovrgel in uvedel 12. amendment, da naj elektorji predsednika in podpredsednika vsakega posebej volijo.

Velike vrednosti in pomena je bil za časa Adamsove administracije korak, ko je Adams dne 31. dec. 1800 imenoval J. Marshalla, vrhovnim sodnikom zveznega višjega sodišča. To službo je Marshall vestno opravljal celih 34 let. John Marshall ostane v ameriški zgodovini označen kot najboljši jurist, ali pravnik, ker je v mnogih slučajih izboljšal točke naše konstitucije.

Republikanci na krmilu.

Ko je Thomas Jefferson nastopil svojo predsedniško službo, se je držal bolj demokratičnih načel kakor pa aristokracičnih. Njegovo geslo je bilo: Vsakdo naj ima glas pri volitvi, bodisi že posestnik

li pa ne. Ker je Jefferson zastopal nove ideje iste dobe, da postane z vsmi državljani prijatelj je postal med ameriškim ljudstvom zelo priljubljen. Na dan ustoličenja (inavguracije) je sam korakal v družbi svojih prijateljev proti Kapitolu.

Tedaj je visoka aristokracija nosila lasulje, kratke hlače, svilené nogavice in šolne, Jefferson je pa to nošnjo odklonil in se vdeležil inavguracije priprosto oblečen, kot navadni meščani.

Republikanci so pod vodstvom Jeffersona pri vladi mnogo izprememb izvršili; tako so znatno znižali število vojaštva pri armadi in mornarici; dalje so vse bolj stroge postave odpravili in omilili, in vladni načini potavili na podlago prave ekonomije, kajti ves letni proračun izdatkov države ni znašal več kot \$4,000,000.

Thomas Jefferson je bil rojen dne 12. aprila l. 1743 v Shadwell, Virginia; njegovi starši in pradedje so bili doma iz pokrajine Wales na Angleškem. Jefferson se je že v svojih mladih letih posvetil politiki; kakor znano je baš on sestavil znamenito Deklaracijo neodvisnosti; dalje je on sestavil versko dopustno postavo v Virginiji in odpravil star angleški zakon, glede dedne pravice po najstarejšem sinu kake družine. Umrl je 4. julija l. 1826.

Vojna napram morskim razbojnikom v Afriki. Država Ohio pristopila k Uniji.

Razne barbarske države na severnem obrežju Afrike so istočasno vzpizirjale na morju pravcato vojno s tolovajstvom in razbojništvom; te državice so bile: Maroko, Algir, Tunis in Tripolis. Skoro vsaka evropska država je morala tem razbojnikom letno plačevati visoke nagrade in odškodnine, da so njih ladje na morju pri miru pustili. Tako so ti morski piratje delali tudi Združenim državam dosti preglavice, ker so plenili naše ladje in odvajali naše mornarje v sužnost. Da se ugotovi ameriškim ladjam varno vožnjo čez Sredozemsko morje, je vlada Združenih držav tem razbojnikom plačala več kot milijon dol. davka; pa vse to še ni zadostovalo. Leta 1801 je tedanji tripoliški vladar celo Združenim državam vojno napovedal, narkar je naša vlada l. 1803 poslala proti severnem afriškem obrežju več bojnih ladij, da napadejo one morske tolovaje. Tako hrabro so se naši mornarji napram Afrikancem borili, da je tedanji tripoliški vladar l. 1805 prošil za sklenitev premirja.

Zanimivo je pri tem, da je že omenjenim morskim piratom sama Anglija pomagala; ko je bila od strani Afrikancev nam vojna napovedana, je bil admiral tripolitanske mornarice Anglež Lisle po imenu. Dne 31. okt. l. 1803 je ameriška fregatna ladja "Philadelphia" zasledovala neko razbojniško ladijo v tripoliškem pristanišču; pri tej priliki je naletela na neko skalnato pečino, da ni mogla dalje; to so Afrikanci vporabili in vso našo posadko (350 mož) vjeli vpoštevši poveljnika Bainbridge. Kmalo po tem dogodku se je ameriški mornar Stephen Decatur v nekem malem čolnu prikradel do zaplenjene bojne ladje "Philadelphia," katero je zažgal, da se je potopila; pri tem se ni nihče ponesrečil. Lord Nelson je o junškem čolnu Decaturja zatrjeval, da je bil najbolj hraber in predrzon ista dobe.

Leta 1802 je bila država O-

hio sprejeta v Unijo kot prva država na severozapadnem teritoriju z samo 45,000 prebivalci. Nasebino v bližini trdnjave Washington se je imenovalo Cincinnati, kakor že nedavno pojasnjeno.

Nakup Louisiane.

Za časa Jeffersonove administracije se je dovršil še en znameniti dogodek in sicer ta, da so Združene države od Francije kupile vse ogromno ozemlje zapadno od reke Mississippi do Rocky gorovja in od mehiškega zaliva do angleške Amerike (Kanade) za ta veliki kompleks se je plačalo samo nizko svoto 15 milijonov dolarjev. Da je bil to v resnici po ceni nakup nam svedoči že obseg ali velikost tega ozemlja iz katerega se je kasneje ustanovilo več držav: Arkansas, Missouri, Kansas, Iowa, Nebraska, North Dakota, South Dakota, Indian Territory (Okla), velik del Minnesote, Colorado, in del Wyominga ter Montane.

Jefferson je sprva dvomil, če sme na podlagi konstitucije iz državne blagajne toliko ozemlja kupiti; pri tem mu je pa šlo ljudstvo na roke in ga sililo, da naj naredi to v resnici izborna kupčija.

Označene ozemlje je dobila Španija od Francije, katero je imela 37 let v svoji posesti; l. 1800 je isto Španija zopet Franciji odstopila. Ker čez to zapadno ozemlje teče velika reka Mississippi, in je posebno pripravna za prevoz raznega blaga, se je Jefferson bal za to ozemlje, da se kaka tuja sila (Francija) ne utrdi ob izlivu, te reke v New Orleansu. V to svrhu je poslal svojega zastopnika v Pariz glede nakupa mesta New Orleans in vsega ozemlja iztočno in zapadno od te reke. Tedanji francoski cesar Napoleon je v resnici nameraval v teh krajih ustanoviti kolonijalno posestvo Francije; koji načrt je pa kasneje ovrgel boječ se ustaje od strani domačinov. Kupčija za nakup Louisiane je bila končno sklenjena za znesek petnajst milijonov dolarjev. S pridobitvijo Louisiane se je narodno posest Združenih držav podvojilo. Ko je Napoleon to kupno pogodbo podpisal je rekel: "S tem ozemljem se moč Združenim državam za vedno utrjuje; Anglija bo pa dobila s tem svojo veliko nasprotnico bodisi na morju, ali na suhem."

Dasiravno je Španija ozemlje Louisiane Franciji še l. 1800 odstopila, se ta odstop ni takoj formalnim potom izvršil, ampak je še čela 3 leta zatem v Louisiani vihrala samo španska zastava. Še le dne 30. nov. 1803 je španski zastopnik izročil ključee New Orleansa zastopniku Francije. Pri tej priliki je stal na balkonu starega Cabildo poslopja, kjer je navzoče ljudstvo odvezal podaništva do Španske. Takoj zatem je bila španska narodna zastava dol potegnjena in Francoska dvignjena. Čez 20 dni zatem so francoski zastopniki na ravno istem mestu izročili ključee New Orleansu ameriškemu guvernerju; pri tej priliki se je francosko trobojnico na drugo ponižalo nanj pa potegnulo našo ameriško zvezdno zastavo v znamenje, da spada od sedaj naprej vse to ozemlje Združenim državam.

Sprva so bili stanovniki New Orleansa veseli, da je prešlo to mesto zopet v francoske roke, kajti po večini so ondi živeli naseljenci francoskega pokolenja; kako so pa bili kasneje razočarani, ko so zvedeli, da preide to mesto in to ozemlje v roke Združenih držav potom kupčije, kar jim pa kasneje nikdar ni bilo žal.

(Dalje sledi.)

Dar Sv. Očeta bedni Rusiji.
Rim, 18. marca.—Ko je danes Rev. McKenzie, blagajnik katoliške dobrodelne organizacije za bedno Rusijo sv. Očetu opisal veliko bedo nesrečnih ruskih družin, osobito mladine, je to papeža tako ganilo, da so mu stopile solze v oči. Sv. Oče se je takoj odločil darovati milijon lir za prizadete Ruse.

Zaščitnica Francije.

Pariz, 17. marca.—Ker so nedavno katoliški duhovniki in verniki iz Francije še pokojnega papeža naprosili, da naj jim priporoči kako svetnico kot zaščitnico francoske dežele, je tej prošnji še le sedanji papež Pij XI. ugodil. Za patrono Francije je določil prebrazeno Devico Marijo; poleg tega je pa za zaščitnico proglašena tudi Devica Orleanska (sv. Joana). — To vest prinašajo danes vsi katoliški listi na Francoskem.

"FLU" IN NJEGOVE ŽRTVE.

Če ravno je letos "Flu" prišla v veliko milejši obliki, so vsekakor njene žrtve življenj precej visoke. Po poročilu Zdravstvenega komisarja Copelanda je umrlo 544 ljudi v New Yorku v mesecu januarju in februarju. Momentalno je vstavljena tukaj ali v drugih mestih in trgih imajo še vedno velik boj s to nevarno boleznijo. Vi se obvarujete te bolezni edino s tem, da pazite in držite vaše zdravje v dobrem stanju. Vaša čreva ne smejo biti zabasana, vse nevarne snovi se morajo točno očistiti iz prebavnega dela telesa. Za take slučaje je Trinerjevo grenko vino izvrstno zdravilo. Mi smo prejeli mnogo pisem, kjer opisujejo to izvrstno delujoče zdravilo, sedaj ob času ko razsaja "Flu". Miss Mary Matera, Florida street, St. Elizabeth, N. J. nam piše: "Za časa epidemije influence Trinerjevo grenko vino je bilo zelo velika pomoč nam." Ako je vaša steklenica v omari za zdravila prazna, tedaj kupite si drugo še danes, pri vašem lekarnarju ali trgovcu z zdravili. (Adv.)

NA PRODAJ.

Zaradi smrti mojega soproga prodam še dobro ohranjen Maxvel avtomobil model 1918, ki ima štiri nove "cord" gumijske obročee in novo battery, še nerabljeno. Cena \$250.00 cash, ako kdo avtomobil takoj kupi.

Zglasite se pri lastnici
Mrs. M. Flajnik,
4413. Butler St.
Pittsburgh, Pa.
(Advertis No. 12,13,14.)

HENRY O. WILLIAMS
Slovenskim volilcem in volilkam v Jolietu, Ill. ter okolici se toplo priporočam da me podpirajo na dan primarnih volitev dne 11. aprila t. l. pri nominaciji za republikanskega kandidata za
SERIFA
Will okraja
(Sheriff of Will County)
HENRY O WILLIAMS
Joliet, Illinois.

FARMA NA PRODAJ V GREENWOOD. WIS.

Posestvo obsega 80 akrov zemlje; 25 je izorane, 13 še gozda, ostalo so pašniki. Hiša obsega 24x26 čevljev; moderni hlev za živino 34x64; svinjak 10x20; dalje je 22 glav živinaz: 14 krav, 5 telic, 1 bik, par konj 5 ovac, par svinj, 30 kokoši in vsi poljedelski stroji za obdelovanje; vodosesalni stroj (pumpa); vodnjak globoko navrtan. Posestvo leži 4 in pol milje od mesta; in 1 četrt milje do mfekarne; 1 in pol milje do šole. Prodaj vse ker mislim odpotovati v staro domovino. Za ceno pišite lastniku:

FRANK GOSAR.

R. 5, Box 39. Greenwood, Wis.

Geo. H. Doerfler

DRŽAVNEGA POSLANCA
republikanski kandidat za nominacijo za

okraj Will in Dupage.
Primary April 11, 1922.

Mr. Geo. H. Doerfler biva s svojo družino na 710 Wilcox St., in je manager zavarovalne firme, ki ima urad v Orpheum poslopju. On je "Union Man" istotako je protivnik "suše". Ako hočete poslanca, ki bo deloval za delavske koristi in osebno svobodo v državni zakonodaji, naredite križec pred njegovim imenom vsi moški in ženski slovenski in hrvatski volilci.

NA PRODAJ

je šest lot na Highland Ave. in Ludwig cesti v Jolietu, Ill. Več se poizve na 1210 N. Centre Sts. Joliet, Ill.

Slovenskim ter hrvatskim volilcem v Jolietu, Ill.,

se toplo priporoča za podporo pri primarnih volitvah
DNE 11. APRILA 1922

George A. Bissel

republikanski kandidat za nominacijo za OKRAJNEGA BLAGAJNIKA

(County Treasurer)

V slučaju izvolitve bo svoj urad točno in vestno izvrševal.

Naredite na dan volitev križec pred njegovo ime.

GEORGE A. BISSEL.

DENARNE POŠILJATVE.

Jugoslavija:	Italija:
500 kron za.....\$ 1.90	100 lir za.....\$ 5.75
1000 kron za..... 3.70	500 lir za..... 28.00
10000 kron za..... 35.00	1000 lir za..... 55.00

Nemška Avstrija:

1000 kron za.....\$.70

Izdelujemo notarska dela za tukaj in stari kraj. Posojujemo in vzamemo posojila na prve vkužizbe (Mortgage).

Prodajamo hiše, lote in farme. Za pojasnila se obrnite na

MLADIĆ & VERDERBAR,

1334 W. 18th St.

Chicago, Ill.

TRAKULJA IN ZDRAVLJENJE.

Mnogo mož, žen in otrok bolehaajočih za razne bolezni, se zdravi na različne načine brez uspeha, ko je njih nered vsled navadne trakulje. Pravi znaki so: odhod malih delov te porasitnice, prlična znamenja so: zguba slasti, kolehanje, beli jezik, bolečine pod srcem, v želodcu, občutki kot, da se nekaj premika v želodcu, vzdiganje v grlo, bruhanje, slaba prebava, bolečine v hrbtu in ostalih delih života, omotica, glavobol, izmučenost, oslabeledost ko je prazen želodec, plavi okrožki okrog oči, in čisto navadno znamenje pri otrocih je stalno drozjanje v nos, slabo spanje, itd. Francije je namenjen, da odžene trakuljo iz vašega telesnega sistema in ker je to navadno zdravilo, ki se rabi v vsi Evropi ni dvoma o tem zdravilu.

To je pravo zdravilo v obliki sladkorčke; otroci ljubijo to, in nobene sitnosti ni za življenje tega. ko mislite, da je trakulja, ki vam kvari zdravje, tedaj ne pozabite rabiti Fancide, ki se prodaja le pri Laxal Med. Co. 1-3 Laxal Bldg., Forbes and Mountrie Sts., Pittsburgh, Pa. Zdravilo za celo zdravljenje stane \$10.48; polovično \$7.25. Za zavarovalnino po pošti še 25c posebej.

SEMENA.

V zalogi imam najboljša vrtna, poljska in cvetlična semena. Semena pošiljam poštne prosto, toraj nikakih stroškov za poštino.

Pišite po brezplačni cenik.

MATH PEZDIR.

Box 772 City Hall Sta.
New York, N. Y.

SEVEROVA ZDRAVILA VZDRUŽUJEJO ZDRAVJE V DRUŽINAH.

Za srbeči kožurabite

SEVERA'S ESKO

Antiseptično mazilo

Priporočljivo za odpomoč pri zdravljenju srbečice in raznih kožnih bolezni.

CENA 50c

Vprašajte pri vašem lekarju.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

POZOR!

Slovenski in Hrvati v Chisholm, Minn., in okolici.

Kadar želite uložiti denar na hranilno ulogo ali čekovni promet, zavarovati vaše poslojpe ali poslati denar v staro domovino, obrnite se na stari in zasneljivi

Miner's State Bank

Chisholm, Minn.

Frank Gouze, Slovenec, je blagajnik banke n vso vašo trgovino lahko odpravite v materinem jeziku.

"Točnost", "Varnost" in "Postržba" je naše geslo.

ZA PIRUHE

DENARNE POŠILJATVE V JUGOSLAVIJO.

Brzo, zanesljivo in po ceni DINARE—DOLARJE.

SIFKARTE ZA VSE ČRTE

Pišite po cenik.

Emil Kiss, bankir
133 Second Ave.
New York.

ŠTIRI SMRTI.

Drama v vasi.

Spisal Ksaver Meško.

I

Aj, to je bila nevihta pri Meglovih!

Stari je hsnil. Mati je plakala. Sin pa je, kolnoč in zabavljač strasen in vseinu svetu, zlezal na hlev, kjer se je zaril v seno, da bi se mu v spanju pomirili in izkadili vinski duhovi.

Res, stari Miha je bil danes zopet jezen, prav zares jezen. In ko se je stari razjaril, ni bilo dobro na Meglovini.

No, imel je tudi povoda dovolj, po njegovem mnenju več kot dovolj. A poved mu je dal sin, edini sin, kateremu je želel v pravični jezi svojega ogorčenega srea, da bi se nikdar rodil ne bil.

Ves dan je pijančeval — ta paglavec!

No, kaj takega, res kaj takega ali sličnega stari Megla ni trpel, ni hotel, in mogel in ni smel trpeti. Nikakor ne!

In s kom je popival?! — Ha, z ono beračico, z ono zapeljivko, z ono ciganko, ha. — Opo! dne mora biti vsak od maše doma. To je bila pri Meglovih stara navada. In do sedaj jo je res spoštoval vsakdo ko sveto in neoskrunljivo.

In sedaj je ta mlečnozobi fanta kar meni nič tebi nič s predrzo voljo raztrgal, podrl in oskrnil to staro, hvalevredno navado.

In zakaj? Nemara iz kakega tehtnega vzroka, iz kakega plemenitega nagiba?

O ne! Pil je, pil, ta ničvrednež, ta malopridnež, o, o! Na poldne je šlo.

Janeza Meglovega še ni bilo domov. Pred pol ure so se vračali doli v vasi od cerkve. Celo stara Raševka — ona, ki je štela že blizu osemdeset let ter hodila ob palici in bila vsakikrat zadnja — je počasi lezla po veliki cesti proti vasi.

Poldne je zvonilo. "Čudno", je mrmljal stari Megla ter zovoljno stopal po sobi gor in dol, dol in gor. — "Kje le fant ostaja?"

Žena Katra je stopila v sobo. Poprašala je začudeno in nekako boječe:

"Še li Janeza vedno ni?"

"Ne!" je rečal stari. Potem pa je pristavil tiše, kakor sam zase: "To je povsem nova navada, da fant kar tako izostaja od doma."

"Saj mora vendar vsak trenutek priti."

"No, čas bi res bil! Tega postopenja ne trpim in ne trpim. To mu zabičim še danes, da bo pomnil vse življenje."

"Pogledati hočem: — nemara že prihaja."

Stopila je na vezni prag in skrbno zrla v dolino in tja po glavni cesti iz vasi proti severni strani.

A nikjer ga ni opazila, dasi ji je bilo oko navzlic precejšnji starosti še dokaj bistvo.

Čakali so še pol ure.

Potem pa so sedli k mizi — Miha, poročena mu žena Katra in stari Meta, ki je že nad dvajset let služila pri hiši in bila že nekako ud obitelji.

Molče so kosili. Starce je zajemal počasi, mrzko zroč pred se. Časih mu je zatrepotalo nekaj čez staro, mrzlo lice, kako bi ga hotela premagati jeza, ki jo je kihal v srea, ter siloma planil na dan. A premagoval jo je.

Mati je pogledovala od hipa do hipa skozi okno — na stezo proti vasi. Morda pa vendar pride. A zaželjenega in težko pričakovanega ni bilo.

Katra je pričela parkrat pogovor. Videla je, da se zbira nevihta. Dobro je poznala moža, njegovo natančnost in čestokrat preveliko strogost. Hotela ga je torej nekoliko razmisliti, mu speljati misli na drug premet ter ga tako potolažati.

Meta je istotako naredila nekoliko poskusov. A vsi so se žalostno izjalovili. Stari je bil trdovraten in je ostal nepogljiv.

"Morda bi še nagrabili tam gori v Doleh par košar listja. Precej ga je še", je povzela mati Katra.

"Hm, bomo videli."

In starce je spet umolknil, dasi je sicer o vsaki stvari, tičoč se domačih potreb in gospodarstva sploh, razpravljaj na dolgo in široko.

"Zelenkov Nando me je vprašal zjutraj pri cerkvi, če bomo prodali tele. Pet tednov mu je že. Močno je in debelo. Lep denar bi se dobil. Doma ga ravno ne potrebujemo negotibno. Rdečka bo tudi skoro storila."

"Eh, še je čas. Morda pa ga obdržimo vendarle doma. Na pomlad lahko dobimo štirkrač toliko zanj."

In zopet je nastal molk. Le nalahno trkanje žlic ob skledo in emakanje nsten se je razlegalo po sobi.

Naposled je starce obrisal veliko, svetlo žlico z namiznim prtom iz debelega domačega platna ter jo položil pred se na mizo. Isto sta storili ženski. Odmolili so. Miha je šel iz sobe. Obkrožil je zvoljen in čemeran nekolikokrat hišo in hleve. Zrl je na vse strani. A sina še ni bilo videti nikjer.

"Vražje seme!" so je jezil, ko je prišel zopet v sobo. "Ta paglavec, komaj je odrastel šoli, pa že začunja. O jaz mu posvetim, jaz, o... o!"

"Moj Bog, kaj se ježiš! Nemara pa se mur je kaj pripetilo."

"Kaj pripetilo — nič pripetilo! Lump je lump! Bog si ga vedi, kje pije in žre. To seme ničvredno, vražje."

Sedel je za veliko javorovo mizo ter naslonil staro glavo ob žuljave in žilave roke.

"Ha, v grob me še spravi, ta nestvor, v grob!"

In starce se je razžalostil.

"O kako sem se trudil, kako delal in se pehal od zore do raka, da bi kaj pridelal, prihranil in prištedil. Mishil sem: na stare dni bom vsaj lahko živel v miru božjem, in tudi onemu, ki pride za menoj, ne bo sile. A ta pasji sin, ničvredni..."

Žena pa ga je tolažila.

"Danes — enkrat — prvičkrat... Ves teden dela in se muči."

"Ha, jaz tudi delam. In jaz sem stara kost. On pa je mlad. In že začunja, že začunja ta fantalin... O, posvetim mu!"

Vstal je ter z velikimi, koraki stopal po sobi.

"In že dalj časa je tako nekako čuden. Za nobeno delo tu ni več. Glavo poveša in v sinji zrak strmi, kakor bi broil ptice podnebesne. Opazoval sem ga. — A kaj mu je, taj! Bog sveti naj ve, kaj je tresnilo v dečaka."

In ternal je starce in se jezil n grozil.

Vabilo je k popoldanski službi božji.

"Ota, ostani ti doma! Poj-

dova midva z Meto v cerkev. Mati...

Mati je mislila, da se snide kje s sinom ter mu pove, kako jezen je oče. Naj se ga varuje, dokler se mu ne ohladi gnev.

"Idita!" je zarenčal stari zovoljno ter šel spet iz sobe.

Gasno je zatresčil vrata za seboj.

"Živine ne izpuščaj, preden ne prideva midva! je klicala Katra za njim.

A mož ni odgovoril.

Dasi mu je žena zabičala, naj pusti živino v staji, dokler se ne vrmeta ona in Meta, se je Miha dozdevalo vendar povsem napačno in neprav, da bi žival tako dolgo stala lačna pri jaslih. Izpustil jo je torej ter jo gnal na livado za hišo proti južni strani. Sam pa je sedel na debel panj pod kapom za hlevom ter pazil na živino.

Pod jesen je šlo. Mrzla saparja je brila semkaj od severja. Starca je malone zeblo. Tesneje se je zavil v dolgo suknjo. Komolec je naslonil ob kolena in glavo ob dlani.

Jezen je bil.

Ta sin, ta Janez, ta mu je začel greniti življenje.

Stari Megla je bil znan kot jeklenotrd, malone brezsrčen človek. Z železno roko in nepogljivo voljo je vladal na svojem domu.

Njegov oča ni bil baš dober gospodar. Ko je prepustil sinu Meglovino, so bile njive zapuščene, senožeti puste in ogrojene, koča napal podrtja, s plesnivo streho, ki je žalostno kazala trhla svoja rebra. In na vsem je bilo še precej dolga, skoro toliko, kolikor so cenili vso zapuščeno in zanemarjeno posest.

A Miha je bil mož jeklene volje in neomahljive vstrajnosti. Delal je kakor nema žival, pehal se res od prve zore do poznega mraka. In pri tem je še skoparil in skoparil, kjer je le mogel.

Ker je bil znan kot priden in delaven mlad mož in ker ni bil baš napačne zunanosti, je dobil v hišo lepo in za njegove razmere dovolj bogato ženo.

(Dalja sledi.)

NAROČA VEČ

Mr. Joseph Knels iz Bloomfield, Mont., piše: 27. julija 1919. H. H. Von Schliek, President Marvel Products Company, Pittsburgh, Pa.

Cenjeni gospod: — Prosim, pošljite mi 6 skatelj Bolgraskega krvnega čaja, ker sem to zdravilo spoznal za zelo izborno in ne morem biti brez njega.

Posljite ga prejkomogoče. — To priznava družinsko zdravilo je najboljši zdravnik revnega ljudstva, ker bolnikom s slabim železom toliko pomaga; pomaga tudi pri boleznih ledicah, jetrah, črevesju, neredu krvi in prehladu. Bolgarski krvni čaj vas hitro ozdravi. Vprašajte še danes lekarnarja naj vam da Bolgarski krvni čaj, ali vam jaz dopošljem po pošti priporočeno eno veliko družinsko skatljico za \$1.25, ali 3 za \$3.15, ali 6 za \$5.25. Naslov: H. H. Von Schliek, President, Marvel Products Company, 436 Marvel Building, Pittsburgh, Pa.

Dišiči ekstrakti.

katere uspešno rabi na tisoče odjemalcev. Te tekoče dišave so uspeh dolgotrajne poskušnje. Boljših ni dobiti na trgu. Samo en poizkus vas bo prepričal.

- RZENI**
- VISKA**
- KIMEL**
- BOROVICKA**
- KOGNAK**
- TROPINO-VEČ**
- SLIVOVKA**
- IN DRUGI**

FORBES EXTRACTS CO.
Forbes and Moultrie Sts.
Pittsburgh, Paenna.

Našim jugoslovanskim odjemalcem in prijateljem.

Neki mož je silno tekkel na železniško postajo, da bi še pravočasno prišel na vlak. Ko je bil že blizu vlaka, se je pričel isti pomikati in mu je izginil iz pred oči. Poleg njega stoječi prijatelj nagovori tega moža: "Ti nisi dosti naglo tekkel." — Na to mu prvi odgovori: "Tekel sem dosti hitro, ali prekasno sem pričel teči."

Ravno tako je z hranjevanjem denarja. Začnite štediti že sedaj in nadaljujete to vsak mesec. Če tudi so vaše vloge nizke, v naši banki boste vedno dobrodošli. Vaš rojak Mr. J. Osbolt bo vesel, če Vam zamore kaj pomagati v vaših trgovskih zadevah.

First National Bank
CHISHOLM, MINN.

Znižana vožnja

Ker so nekatere linije znatno znižale svoje cene, se nudi ugodna prilika onim, ki so v kratkem namenjeni v stari kraj. Pišite nam po cenę in vozni red parnikov.

Ako želite dobiti kakega sorodnika iz starega kraja nam pišite po tozadevna pojasnila.

Kadar pošiljate denar v stari kraj, ne prezrite naše banke, ki Vam nudi točnost in nizke cene.

Za vsa nadaljna pojasnila se obrnite na:

Zakrajšek & Češark
SLOVENSKO BANKO
70—9th Ave., New York City.

KRANJSKE KLOBASE

V zalogi imamo vse vrste gročerije, kakor tudi svežega in prekajenega mesa. Blago vedno sveže, a cene vedno zmerne. Naša posebnost so domače kranjske klobase, katere pošiljamo tudi izven mesta. Tako razpošljamo tudi Trinerjevo vino, Alpenkreuter, Theil Oil in več drugih limitov; daje suho grozdje (rozine) fige, silive itd.

Naprošene ste vse slovenske gospodinje, dan nas čestokrat obiščete; prav gotovo boste zadovoljno postrežene.

Oddaljene družine, pečlarji in pečlarice, naročajte kranjske klobase na ta naslov:

MARTIN GORSICH
1134 N. Hickory St. . . . Joliet, Ill.

MATIJA ŠKENDER
javni notar
za Ameriko in stari kraj.
5227 Butler St.
Pittsburgh, Pa.

Pozor! Pozor!

Krasni stenski KOLEDAR za leto 1922.

Koledar ima 14 strani, na vsaki strani so različne krasne slike, strani so široke 9 1/2 palca in dolge 16 1/2 palca; tako krasnega in lepega KOLEDARJA še niste imeli v hiši; cena je 25c s poštarino; pošljite poštne znamke in Vam ga takoj pošljem.

Za lase, za sive lase, moške brke, za prahute na glavi, za revmatizem, otekline, za rane, opkline, bule, ture, kraste, grinte, lišaje, mozole, srab, in solčne pege, kurje oči, bradovice, potne noge, ozebline, debelo kožo in žulje in še veliko drugih zdravil pišite takoj po cenik, ki ga pošljem zastonj.

Jakob Wahcic
CLEVELAND, OHIO.
6702 Borzna Ave. N. E.

Zastave, bandere, regalije in zlate znake za društva ter člane K. S. K. J.

izdeluje
EMIL BACHMAN
2107 S. Hamlin Ave.
Chicago, Ill.

Slavna društva K. S. K. J., pozor!

Vse tiskovine, kakor pisni papir, kuverte, nakaznice, pobotnice, bolniške liste, društvena pravila i. t. d., dalje vse tiskovine pri prirejanju veselice, kot vstopnice, veliki, srednji in mali plakati, se izdelajo hitro in lično kakor tudi po zmerni ceni v naši tiskarni, ki je največja in najmodernejša slovenska unijska tiskarna. Slavnim društvom preskrbimo na željo prestavo pravil iz slovenskega na angleški jezik. Kadar torej rabi vaše sl. društvo kaj tiskovin, obrnite se do nas. V naši tiskarni se tiska "Glasilo" K. S. K. J. **AMERIKANSI SLOVENEK** PRVI SLOV. LIST V AMERIKI. Stane na leto samo \$2—za pol. leta pa le \$1. 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

FIRST

NATIONAL BANK

Established 1857

Prijateljstvo banke

je neprecenljive vrednosti za vsako osebo. Isto pomeni: dober nasvet v slučaju potrebe, pomoč v času sile in zanesljivega, ter vestnega druga ali prijatelja ob vsakem času.

Naša banka je tako PRIJATELJSKA banka—ravno pravi način banke, s katero je veselje poslovati. Tukaj se z vami postopa, kakor s kakim POSAMEZNIKOM, ne pa samo "na račun".

Četudi je vaš biznes velik, ali majhen; bodite uverjeni, da tak biznes mi vedno ZELIMO in POZDRAVLJAMO, kajti naše denarno podjetje je — **NAJSTAREJŠA IN NAJVEČJA** banka v Jolietu. **NAJ BO TA BANKA VAŠ DOM ZA BIZNES.**

ZGLASITE SE DANES!

TA BANKA USPEŠNO-DELUJE OD LETA 1857

THE OLDEST
and LARGEST
BANK in JOLIET

5c-vsak dan proč vrženih ali drugače zapravljenih, je uničenih v enem letu \$18.25, ali v petih letih \$91.25 - zakar bi med tem dobili v samih obrestih \$10.95.

\$5. naloženih pred 1. aprilom na naš "Special Interest Account" tekem enega leta po 4% bo prineslo \$—20.

\$ 50. naloženih pred 1. aprilom bo prineslo \$ 2. na leto.

\$ 100. naloženih pred 1. aprilom bo prineslo \$ 4. na leto.

\$ 500. naloženih pred 1. aprilom bo prineslo \$ 20. na leto.

\$1000. naloženih pred 1. aprilom bo prineslo \$ 40. na leto.

\$5000. naloženih pred 1. aprilom bo prineslo \$200. na leto.

Delati, Pasiti in Varčevati — to pospešuje vašo neodvisnost! Prišnite z vašimi vlogami **TA KOJ DANES—\$5—in pošljite jo po pošti.**

82 Cortlandt Street
New York, N. Y.

FRANK SAKSER STATE BANK

GLAVNO ZASTOPSTVO JADRANSKE BANKE.